VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Europa en Middelen en Wonen, Maatschappij en Cultuur van 7 maart 2016 in het Provinciehuis

Voorzitters:
ir. H. IJssennagger
Mw. H.J. Keller (vanaf agendapunt 3)

Aanwezig:
drs.ing. P. van den Berg (gedeputeerde), drs. R.W. Krol (gedeputeerde), mw. A.M.A. Pennarts (gedeputeerde), mw.mr. J. Verbeek-Nijhof (gedeputeerde), mw. F.M. Arissen LLB (PvdD), mw. A.C. Boelhouwer (GroenLinks), mr. J.M. Buiting, arts (CDA), mw. H. Chidi (D66), dhr. R.G.J. Dercksen (PVV), dhr. H. Van Deún (PVV), ir. H.P. van Essen (GroenLinks), dhr. A. Essoussi LLB (PvdA), mr.drs. M.C.J. Groothuizen (D66), mw. N. de Haan (ChristenUnie), ir. N.J.P. Hoefnagels (D66), mw. W.M.M. Hoek (50PLUS), dhr.drs. A.H.L. Kocken (VVD), mw.drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers (CDA), dhr. A.M. Meijer (SP), ir. R.G.H. van Muilekom (PvdA), drs. P.E.B. van Ojen (SGP), dhr. D. van Reenen (VVD), dhr. A.J. Schaddelee (ChristenUnie), dhr.drs. W.J. Ubaghs (PVV), mw.dr. A.J. Vlam (VVD), drs. W. Wagenmans (PvdA), en dhr. Z. el Yassini (VVD);

Van ambtelijke zijde aanwezig:
Mw. M.L. Engelsman (adjunct-griffier) en mw. M.J. Strijbos-Vermeulen (verslag)

---

1. ALGEMEEN
1.1. Opening
De voorzitter, de heer IJssennagger, opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.
Hij memoreert dat voor de eerste maal het onderwerp Cultuur geagendeerd staat in de commissie BEM.
Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Noordenbos.

1.2. Vaststelling Agenda
De heer El Yassini dankt de gedeputeerde voor de ontvangen memo betreffende de lekkage in het Waterliniemuseum. Zijn fractie zou dit punt willen agenderen ter bespreking voor de volgende vergadering van de BEM-commissie, dan zouden de onderzoeksresultaten bekend moeten zijn.

De heer Meijer ondersteunt dit verzoek, zijn fractie heeft hierover technische vragen gesteld.

Mevrouw Maasdam zou graag de memo van gedeputeerde Pennarts betreffende de firma Van de Groep in Bunschoten agenderen voor de volgende vergadering van de BEM-commissie.

De agenda wordt conform vastgesteld.

1.3. Mededelingen
Gedeputeerde Krol memoreert dat hij namens PS in het bestuur van IPO zit. De dames Chidi en Broere zijn lid van het algemeen bestuur. Gedrieën kwamen zij tot de conclusie dat het goed zou zijn dat zij voortaan in een commissievergadering verantwoording zouden afleggen van hetgeen wordt besproken in het algemeen

bestuur. De gedeputeerde zal een aantal zaken benoemen en de Statenleden in de gelegenheid stellen vragen te stellen of punten mee te geven.

- Een aantal commissarissen van de Koning zijn lid van het IPO-bestuur, de heer Van den Berg (Groningen) vertrekt binnenkort en de heer Van Beek (Utrecht) zal deze plek innemen. Omdat de heer Goedhart voorzitter is van de kring van provinciesecretarissen, is Utrecht door drie personen vertegenwoordigd in het IPO-bestuur.
- In het IPO-bestuur wordt gewerkt met een prioritaire agenda. Het belangrijkste daarin is het leveren van aanbod voor de Nationale Omgevingsvisie (Novi). Het Rijk stelt deze visie op en begint met de Nationale Omgevingsagenda (Noa), dit laatste punt speelt momenteel. Binnen IPO is afgesproken te proberen met de VNG en de Unie van Waterschappen input voor de visie te leveren, want men is met elkaar verantwoordelijk voor de fysieke leefomgeving omdat dit niet altijd Rijkszaken betreft.
  Gedeputeerde Krol is bestuurlijk verantwoordelijk hiervoor. Voor de sociaaleconomische ontwikkeling van de stedelijke regio zijn primair verantwoordelijk mevrouw Greper (Groningen)en de heren Van Hijum (Overijssel) en Van der Tuuk (Drenthe). Voor de Landschapsagenda zijn dit de heren Van Dijk (Gelderland) en Janssen (Zuid-Holland) en voor de Visie op binnenlands bestuur de heren Van Beek (Utrecht) en Polman (Zeeland).
- In het laatste overleg stonden de verdeelvraagstukken geagendeerd. Aan de hand van een verdeelmodel wordt in Nederland geld tussen overheden verdeeld. Het is een buitengewoon complex model, met zeventien maatstaven die mede bepalend zijn voor de bijdragen die een provincie uit het Provinciefonds ontvangt. Een commissie onder leiding van de heer G. Jansen (oud-commissaris van Overijssel) is gevraagd een advies hiervoor op te stellen dat het veel simpeler zal maken maar dat tegelijkertijd niet te veel herverdeeleffecten heeft. Dit advies is afgegeven en de minister van Binnenlandse Zaken, de fondsbeheerder, heeft toegezegd dat, als IPO met een voorstel komt, hij bereid zou zijn om dat voorstel op kabinetsniveau te verdedigen.
- De provincies en het Rijk hebben afgesproken om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te nemen. In heel Nederland zijn inmiddels 49.68 fte mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst genomen (de afspraak was 41 fte). In Utrecht was de target 3 fte, dit is nu 3,5 fte en de ambitie is om 7fte te halen binnen de bestaande formatie.
- Elke vier maanden wordt de Europese prioritaire agenda geactualiseerd. Op 27 oktober publiceerde de Europese Commissie haar nieuwe werkprogramma ‘No time for business as usual’. Dit behelst 23 nieuwe initiatieven. De Better Regulation aanpak in de vorm van het REFITprogramma, het programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving voor de Europese commissie, wordt voortgezet.

De dossiers van de Europese prioritaire agenda en van het IPO sluiten goed aan bij de prioriteiten van de provincie Utrecht. Op 17 maart zal de vergadering van het IPO-bestuur geen doorgang vinden.

De heer Van Muilekom vraagt of de gedeputeerde deze informatie schriftelijk aan de leden wil doen toekomen. Gedeputeerde Krol zegt dit toe.

Mevrouw Chidi merkt op dat mevrouw Broere en zijzelf zoekende zijn naar hun rol als afgevaardigden van Utrecht. Het is een formele rol waarbij men niet veel invloed heeft op de inhoud. Daarom hebben zij gedeputeerde Krol verzocht om een terugkoppeling, zodat de overige Statenleden geïnformeerd worden. Via de website en de nieuwsbrieven, iPOST, wordt de informatie overigens goed gedeeld.

De heer Meijer hoopt dat het zover komt dat een dergelijke verklaring vooraf wordt gegeven.
Spreker vraagt naar de verdeelsystematiek. Als er voor een neutraliserende aanpak wordt gekozen, kan dit betekenen dat geld dat in een bepaalde provincie nodig is niet meer op die wijze kan worden besteed omdat elke provincie daar dan recht op zou hebben. Hij vraagt welke ruimte de gedeputeerde ziet om een dergelijke eenzijdigheid te voorkomen.

Gedeputeerde Krol licht toe dat één van de belangrijkste criteria bij het Provinciefonds het inwoneraantal is. Het is niet zo dat met de simpelere verdeelsystematiek dingen niet meer kunnen worden gedaan die eerder wel mogelijk waren. De inkomsten zullen voor het overgrote deel van de provincies niet of nauwelijks veranderen. Het Provinciefonds levert overigens een zeer beperkte bijdrage aan de provinciale begroting.
De heer Meijer wijst op specifieke problemen bij provincies, zoals een gasprobleem of lege mijnschachten. Hij kan zich voorstellen dat er de ruimte blijft om daar specifiek beleid in op te zetten.
Dit lijkt de deputeerde Krol evident. Dergelijke problematiek is van een buiten categorie die volgens hem ook in financiële zin buiten de reguliere verdeelsystematiek van het Provinciefonds moet worden afgewikkeld. Het kabinet heeft dit in feite ook afgesproken.

Gedeputeerde Pennarts deelt mee dat een delegatie van Statenleden Kamp Amersfoort heeft bezocht en zich heeft laten informeren over de ambitieuze plannen. In Amersfoort en Leusden wordt de komende weken een peiling in de raad gehouden over de incidentele bijdrage (er is ook een appèl op de gemeenten gedaan voor een structurele bijdrage). De gedeputeerde wacht dit af en komt dan terug naar PS voor een eigen afweging van de begroting, als daar behoefte aan is.

Gedeputeerde Krol verwijst naar zijn mail aan PS van 2 september 2015 over de gang van zaken bij de afwikkeling van het asbestdossier en deelt hierover het volgende mee:
- de lopende procedures na het faillissement van Horyon, hoofdaannemer in asbestsanering, kunnen nog niet afgesloten worden. Horyon is ooit een procedure gestart over het leveren van stukken. De provincie kreeg niet een goede uitspraak hierover en wilde in beroep gaan, waarop de tegenpartij aangaf dit te willen laten rusten. Echter, de curator is van mening dat de vordering een waarde heeft en gaat daarom niet akkoord met de afwikkelingsprocedure. In het voorjaar vindt hierover zitting plaats in het gerechtshof. In juridische zin verandert niets aan wat de gedeputeerde hier eerder over meedeelde.
- Boot en Sanitas waren onderaannemers van Horyon. Met Boot is de beëindigingsovereenkomst afgerond. Naar verwachting kan de conceptovereenkomst met Sanitas deze week worden getekend.

De heer Dercksen heeft behoefte aan een iets ruimere toelichting op dit punt en vraagt gedeputeerde Krol een schriftelijk verslag van de stand van zaken te geven, los van wat nu naar voren is gebracht.
Gedeputeerde Krol zegt dit toe.

De heer Essousi sluit zich aan bij de woorden van de heer Dercksen.
Hij vraagt of de gedeputeerde rekening houdt met de mogelijkheid dat de provincie wellicht inzage moet geven in haar gegevens aan een niet meer bestaande partij.

Gedeputeerde Krol beaamt dat er zelfs vertrouwelijke documenten overlegd moesten worden waarover in PS geheimhouding was afgesproken. Dit aan een partij waarmee de provincie een heftig juridisch geschil had. Dat gebeurde op basis van de Wob. GS

hebben geweigerd, er volgde een rechtszaak en de rechter bepaalde dat dit toch moest. GS gaven aan dat dit een vreemde uitspraak was. Toen kwam het faillissement van Horyon. Dit leek het einde van de discussie. De curator gaat ervan uit dat, in het theoretische geval dat hij dit wint, de provincie een dwangsom van €100.000 wordt opgelegd. Dat bedrag kan hij niet laten lopen.

1.4. Verslag Statencommissie Bestuur, Europa en Middelen en Wonen, Maatschappij en Cultuur van 18 januari 2016

Het verslag wordt conform vastgesteld.

1.5. Rondvraag

De voorzitter memoreert de rondvraag van de fractie van de PvdA over de IPC De Vijfherenlanden.

De heer Essousi verwijst naar de bijlage. Hij memoreert dat de discussie over het instellen van een IPC ten behoeve van de fusie al is gevoerd. Er is een Staten brede motie aangenomen die betrekking heeft op het bestendigen van de betrokkenheid van de burgemeesters, met mede als doel de voortgang van de fusieprocedure. In Zuid-Holland is de discussie stug verlopen, men is voorzichtig daar waar het de eigen provinciegrenzen betreft. Daar is een motie aangenomen waarin de interprovinciale commissie wordt verzocht meer inzicht te verschaffen in de diverse gevolgen van een herindeling. Zijn vragen hierover heeft spreker op schrift gesteld, die hebben vooral betrekking op wat dit betekent voor de voortgang van het fusieproces en in hoeverre gedeputeerde Pennarts erbij betrokken is.

Gedeputeerde Pennarts licht toe dat de motie de gedeputeerde van Zuid-Holland opdraagt ervoor te zorgen dat er voldoende onderzoek wordt gedaan én er wordt gevraagd om instemming met het ontwerpvoorstel. Dat laatste is niet mogelijk. Van belang is de vraag of er voldoende onderzoek wordt gedaan, dit kan pas worden bepaald als de overlegfase is ingegaan. Deze begint volgende week, dan worden gesprekken gevoerd met de omringende gemeenten in Zuid-Holland en Gelderland en met samenwerkingsverbanden als de veiligheidsregio, de GGD, de Regionale Uitvoeringsdienst. Daarna wordt met Zuid-Holland besproken of er voldoende informatie is. Een eventueel daaruit voortkomende nadere onderzoeksvraag zal de provincie respecteren, want er is behoefte aan zorgvuldigheid. De provincie Utrecht heeft binnenkort een procesbegeleider die er op toe zal zien dat dit proces goed verloopt.
De gedeputeerde benadrukt dat er een goede, collegiale samenwerking is tussen gedeputeerde Van der Sande van Zuid-Holland en zichzelf.

De heer Essoussi merkt op dat dit is wat zijn fractie had verwacht bij een IPC. Hij had de indruk dat Zuid-Holland niet blij was met de fusie en daarom de motie er omheen had geformuleerd. Spreker had de zorg dat dit gevolgen had voor de oorspronkelijke opdracht van de IPC, bijvoorbeeld in tijd of in voortgang.

Gedeputeerde Pennarts memoreert dat er een proces van de gemeenten zelf aan vooraf is gegaan, dat twee van de drie gemeenten in meerderheid hebben uitgesproken naar de provincie Utrecht te willen. Dit heeft zeggingskracht. Zij vindt het normaal dat er voor Zuid-Holland enige spanning op het proces zit, daarom is er behoefte aan zorgvuldigheid bij het proces. De afweging rond effecten van een eventuele uittreding van gemeenten geldt voor beide provincies.

1.6. Termijnagenda (versie 3 maart 2016)

Mevrouw Boelhouwer verwijst naar de laatste regel van pagina 1 en de eerste van pagina 2, waar staat: *gesprek arrangeren tussen opstellers rapport Topregio en PS*. Dit is gepland op 12 mei 2016 en zij vraagt of het juist is dat de Statenleden hiervoor nog geen uitnodiging hebben ontvangen.

Mevrouw Engelsman merkt op dat dit juist is. Verdere informatie volgt nog.

De voorzitter stelt vast dat de Termijnagenda, met in achtneming van het vorenstaande, voor kennisgeving wordt aangenomen.

2. BESTUUR
2.1. Statenvoorstel Financieel toezicht: vorm en bevindingen 2016
Mevrouw Vlam merkt op dat het ministerie grosso modo een positief geluid laat horen: de provincies zijn zorgvuldig met de financiële huishouding omgegaan. De vier aanbevelingen worden verwerkt en zij vraagt om een toelichting op de wijze waarop die verwerkt gaan worden en of de subcommissie hierbij betrokken is.

De heer Van Muilekom wijst erop dat de provincie een brief stuurt waarin staat dat alle aanbevelingen worden overgenomen, terwijl het ministerie 14 of 15 maanden geleden een aantal opmerkingen heeft gemaakt. Een dergelijk antwoord had ook na een maand gegeven kunnen worden en spreker is benieuwd naar wat het ministerie hier van vindt.

De heer Van Ojen geeft aan dat zijn fractie akkoord gaat met de aanbevelingen die worden overgenomen, voor enkele daarvan heeft zijn fractie ook gepleit.
Het kan zijn dat dit het gepaste antwoord is, maar er zou iets meer klank en kleur aan kunnen worden toegevoegd als het gaat om invulling en proces.

De heer Meijer merkt op dat de provincie hier beoordeeld wordt maar dat de provincie ook anderen beoordeelt. Wie anderen de maat neemt, dient zelf de toets der kritiek te doorstaan. Hij keek dan ook op van de aanbeveling om aan te geven wat als incidenteel wordt gezien bij de onttrekkingen: dit was nu net het prominente onderwerp bij de beoordeling van één van de gemeenten die onder financieel toezicht is geplaatst. De provincie zou dus nog kritischer op zichzelf moeten zijn.

Gedeputeerde Verbeek-Nijhof licht toe dat vier van de vijf aanbevelingen al deel uitmaken van het strategisch financieel instrumentarium van de provincie dat via de financiële subcommissie gepresenteerd gaat worden in de Jaarrekening 2015. De weerslag van de aanbevelingen door het ministerie zal daar dus het meest worden gevonden.
Zij zegt de opmerking van de heer Meijer ter harte te nemen, er zal aan worden gewerkt dat de positieve blik van het ministerie er ook in de toekomst zal zijn.

De heer Van Muilekom vraagt of de algemene brief niet beter na vaststelling van de Jaarrekening verstuurd had kunnen worden. Dan was zichtbaar geweest wat er met de aanbevelingen is gedaan.

Gedeputeerde Verbeek-Nijhof benadrukt dat er een deadline is gegeven voor de brief, hier staan sancties op. In de brief wordt aangegeven waarin de aanbevelingen worden opgevolgd, voor de meeste geldt dat dit is in de Jaarrekening 2015.

De commissie adviseert dit voorstel als sterstuk aan PS voor te leggen.

2.2 Memo GS gedeputeerde Van den Berg betreffende het vluchtelingenvraagstuk
Op verzoek van de SP wordt dit agendapunt besproken.

De heer Meijer wijst erop dat dit een normaal politiek bestuurlijk onderwerp is. In het woordvoerdersoverleg in december en de commissievergadering in januari is gediscussieerd over de vraag wat er gebeurt als een spoedlocatie wordt aangewezen op een plek waar ook andere provinciale beleidslijnen gevolgen van ondervinden. Er is gesproken over welke keuzes er dan worden gemaakt en het feit dat PS daar een stem in moeten krijgen. Dit is echter nog niet duidelijk en hij zou graag concreter horen van de gedeputeerde hoe een dergelijke afweging plaatsvindt en wat de rol van PS is. Spreker dankt de gedeputeerde voor de memo, een rapportage met een tijdslijn van wat wanneer gebeurt. Zijn fractie zou daarbij graag zien welke politiek bestuurlijke keuzes er voorliggen, bijvoorbeeld rond kleinere locaties, het loslaten van bepaalde streefgetallen en de gevolgen daarvan. Hij hoopt dat de gedeputeerde dit inhoudelijk kan toelichten en dat hierover zo nodig van gedachten kan worden gewisseld.

De heer El Yassini dankt de gedeputeerde voor de memo. Er is op korte termijn een woordvoerdersoverleg toegezegd en hij vraagt of dit zo snel mogelijk ingepland kan worden.

De heer Dercksen sluit zich deels aan bij de heer Meijer. Hij zou graag weten in hoeverre de provincie zich voorbereidt op de nieuwe getallen, die wisselen nog wel eens maar meestal stijgen zij.
Omdat de gedeputeerde in de vorige BEM-vergadering aankondigde iets te willen doen met contouren, heeft spreker ambtelijk hier naar gevraagd. Hij heeft hierop geen reactie gekregen. In de tijdslijn is te lezen dat de burgemeester van Woerden heeft gevraagd om te bewegen met die contouren, om zo een nieuwe opvanglocatie mogelijk te maken. Zijn fractie hoort hier graag alles over en is van mening dat dit niet in een gesloten woordvoerdersoverleg hoeft, maar in de meer open commissie BEM.

De heer Schaddelee dankt de gedeputeerde voor de memo met de tijdslijn. Hij sluit zich aan bij de vraag van de PVV over de rode en groene contouren en is benieuwd naar wat er in Woerden speelt.
In reflectie op wat de SP aangaf en waar de PVV op aansluit: de ChristenUnie heeft de indruk bij dit dossier dat de provincie doorgeefluik en verbinder is. Het Rijk stelt eisen en de provincie draagt er zorg voor dat de gemeenten doen wat zij moeten doen. Er is weinig beleidsvrijheid. Hij vraagt de gedeputeerde of dit klopt. Zou dit het geval zijn, dan is het de vraag in hoeverre hierover in de commissie uitvoerige debatten gevoerd moeten worden. De fracties tonen zich wel betrokken bij dit onderwerp.

De heer Dercksen vraagt de heer Schaddelee of hij de krant af en toe leest. Daar is te zien dat gemeenten in grote aantallen medewerking weigeren aan opvanglocaties. De gemeenten pakken de beleidsvrijheid wel, daar waar burgers hen daartoe dwingen. De commissie BEM heeft dan natuurlijk ook de beleidsvrijheid om al dan niet mee te werken aan het schrappen van contouren. Er is wel degelijk de mogelijkheid om de contouren al dan niet te handhaven. Spreker vraagt of de heer Schaddelee dit met hem eens is.
Als de heer Dercksen met contouren de rode en groene contouren bedoelt, dan is de heer Schaddelee van mening dat de provincie daar over gaat. Hij zou daar graag binnen PS over spreken. Maar als de provincie er tussen gaat zitten op momenten dat gemeenten dwars liggen, dan wordt het een ingewikkelde triangel. Daar moet de provincie misschien juist uit blijven.

Volgens de heer Meijer gaat de discussie heel duidelijk richting kleine locaties en lagere aantallen. Hij is daar geen voorstander van. Gemeenten hebben te maken met lokale omstandigheden die keuzes beïnvloeden, de provincie heeft ook een eigen verantwoordelijkheid. Daarover zou gesproken kunnen worden.

In de memo staat dat de provincie een opgave heeft van 2.500 plus 500 plekken. Of het nu grote of kleine locaties zijn, de heer Van Muilekom hoort graag de actuele stand van zaken

De heer Van Ojen heeft de volgende drie vragen:
- Op zijn vraag over de rode contour in Woerden de vorige keer kreeg hij als antwoord dat dit zou worden bekeken als de situatie zich voordoet. De situatie doet zich nu voor en spreker hoort graag de reactie van de gedeputeerde op de vraag hoe hiermee wordt omgegaan.
- PS worden vooral geïnformeerd maar hij vraagt zich af of er een mogelijkheid is dat PS binnenkort om besluitvorming wordt gevraagd ofwel dat PS moeten bekijken of er beleidsvrijheid is die gebruikt kan worden, bijvoorbeeld rond het thema kleine/grote opvang.
- In de tijdslijn staat bij 1 februari dat bij de gerealiseerde opvangplekken wordt gesproken over planvorming en planvoorraad, een vertrouwelijke portefeuille met nadere locatiemogelijkheden. Spreker vraagt of PS hierover nader worden geïnformeerd of dat dit in het woordvoerdersoverleg aan de orde komt. Dit is iets dat PS zouden moeten weten.

Mevrouw Maasdam sluit zich aan bij de heer El Yassini. Er is behoefte om hierover snel een woordvoerdersoverleg te hebben, behoefte om goed met elkaar in discussie te gaan over de vraag waar de ruimte van de provincie al dan niet ligt.

De heer Groothuizen meldt dat zijn fractie uitziet naar het woordvoerdersoverleg, omdat juist de vragen die nu aan de orde komen dan uitgebreid besproken gaan worden. Dan zijn PS bekend met de mogelijkheden die er zijn en kunnen zich buigen over de vraag welke rol de provincie in welke fase ambieert. Daarbij is er een groot verschil tussen de fase van de eerste opvang, waar COA, gemeenten en Rijk vooral leading zijn, en de vervolgfase waar het COA niet meer aan de orde is. Een heel groot deel van de groep die nu in de opvang zit, zal naar verwachting statushouder worden. Dat is een probleem dat zich gaat opdringen. Ook daar moeten PS zich op beraden.
De heer Meijer merkt op dat in zijn beeld een woordvoerdersoverleg in beginsel besloten is, terwijl dit iets is waar en plein public over van gedachten gewisseld moet kunnen worden. Hij vraagt hoe aan dat probleem tegemoet gekomen kan worden.
Ook voor zijn fractie eindigt het niet bij het woordvoerdersoverleg, voor de heer Groothuizen is dit alleen een middel om ervoor zorg te dragen dat elke fractie over dezelfde informatie beschikt. Vervolgens zou in een setting als deze commissie de discussie voortgezet moeten worden.

Mevrouw Hoek wijst erop dat de memo eindigt bij 29 februari en vraagt de gedeputeerde wanneer er weer een bijeenkomst staat gepland.
Als er inderdaad locaties akkoord bevonden worden met een lager aantal dan 300, zou onder meer Stichtse Vecht hier blij mee zijn. Ze vraagt de gedeputeerde of bekend is wanneer de COA een uitspraak doet over hoe dit ingevuld wordt. In bijvoorbeeld Stichtse Vecht zit men te springen om dergelijke informatie, om daarmee het draagvlak dat er nog is, te behouden.

Gedeputeerde Van den Berg zegt nadrukkelijk aangegeven te hebben tot goede concrete informatie-uitwisseling met PS te komen over het bestaande instrumentarium waar de Staten over gaan, dat de Staten hebben vastgesteld en waarvan de Staten gebruik zouden kunnen maken als zij dat zouden willen oprekken of op een andere manier zouden willen inzetten.
De discussie over de rode contouren is eerder gevoerd, in de informatie heeft hij geschetst waaraan men zou kunnen denken.
Een bijeenkomst in het kader van informatie-uitwisseling zou hij graag organiseren: zo beschikken alle fracties over dezelfde informatie en kan daarna het debat worden gevoerd, zo PS dat willen. In reactie op de vraag van de ChristenUnie zegt de gedeputeerde op te willen roepen tot het voeren van dit debat en om zo informatie te delen. Dat zijn vragen als ‘waar staan PS op dit moment?’, ‘wat kunnen PS op dit moment doen of doen PS niets?’. Maar het zijn ook stuurvragen: willen PS instappen wel of niet instappen. De vraag die beantwoord moet worden is of PS willen instappen in de bestuurlijke drukte die nu gaande is en wat de toegevoegde waarde daarvan is. Die afweging wil spreker PS graag laten maken op het moment dat hij hen heeft geïnformeerd.
Desgevraagd deelt de gedeputeerde mee dat het woordvoerdersoverleg zou kunnen plaatsvinden op de ochtend van maandag 14 maart. Tevoren zal hij PS een memo sturen met technische informatie.
Tijdens dat overleg zouden vragen beantwoord kunnen worden die deze avond naar voren zijn gekomen. De gedeputeerde gaat nu alvast in op enkele daarvan.
De vraag over kleinere locaties is door veel gemeenten, ook via de VNG, neergelegd bij het kabinet en het COA. Zeker ook landelijk ligt dit vraagstuk nog voor. Het COA geeft aan dat het aantal van ongeveer 300 plekken het minimum is voor een noodopvang. Als een gemeente een maximum van 200 plekken kan regelen, dan moet het COA dus kiezen tussen 200 of nul plekken. Een andere vraag is of het een kleinere locatie kan zijn als die in de buurt van een asielzoekerscentrum ligt, zodat voorzieningen gedeeld kunnen worden. Dergelijke debatten vinden plaats. Op dit moment is er nog het bestuursakkoord waarin het minimum van 300 plekken wordt genoemd, al worden af en toe via de pers, politieke partijen of via het COA wel andere getallen worden genoemd.

De heer Meijer wijst op de tendens om af te willen van grotere opvanglocaties, die ook te maken heeft met de neiging om de streefcijfers naar beneden te halen. Als dit zich op grote schaal aftekent in de provincie, betekent dit dat het moeilijk wordt om de aantallen te halen die de provincie heeft toegezegd. Hier is sprake van een politieke keuze, dit zou een onderwerp van een debat moeten zijn.

Mevrouw Hoek benadrukt dat het niet altijd over noodopvang gaat, maar ook over het creëren van plaatsen. Juist de kleinschalige opvang, rond of onder de 100 plekken, kan voor andere asielzoekers zijn dan degenen die nu instromen. In asielzoekerscentra wachten veel mensen op doorstroming, als zij kunnen doorstromen naar kleinere locaties, dan ontstaan er plaatsen in de asielzoekerscentra waar de instroom naar toe kan. Mevrouw Hoek vraagt de gedeputeerde of hij ermee akkoord gaat dat dit punt betrokken wordt bij het debat.

Gedeputeerde Van den Berg merkt op dat het niet aan hem is om die vraag mee te nemen. Zojuist is gesteld dat het een debat is dat de Staten zelf moeten voeren. Hij constateert wel dat deze behoefte er is bij vele gemeenten. De consequenties daarvan, die het COA naar voren brengt, zou spreker daarom graag willen delen met PS.

De memo met de tijdslijn is ter informatie en niet zozeer bedoeld om het debat over te voeren. Er staat in dat Woerden graag namens de vijf Lopikerwaardgemeenten in gesprek wil komen om te kijken of er statushouders ‘tijdelijk gehuisvest kunnen worden buiten de rode contouren’, dit gelet op het feit dat er in de Lopikerwaard een aantal gemeenten zijn (niet zozeer Woerden) die een knelpunt ervaren met betrekking tot het ruimte maken voor statushouders in hun beschikbare woningvoorraad. De gedeputeerde heeft geen informatie over welke locaties dit betreft en wat de tijdelijkheid zou inhouden. Hij zal hierover in gesprek gaan met de burgemeesters.
De PVV vraagt te anticiperen op de nieuwe aantallen, doch de gedeputeerde is niet bekend met de aantallen, er zijn slechts schattingen. Het COA komt per april met de nieuwe aantallen voor de noodopvang en voor de statushouders. In 2016 zou de provincie Utrecht 1.500 statushouders moeten opnemen, hierin zit nog een vertraging van 2015. Het kan zijn dat hier nieuwe getallen voor gaan komen, het signaal van het COA is dat de aantallen flink gaan toenemen. Spreker wijst erop dat nationaal en internationaal geprobeerd wordt in kaart te brengen om welke aantallen het gaat.
Wat de planvoorraad en planvorming betreft, is het juist dat de bestuursafspraak, die overigens niet is gemaakt met de provincie maar waar de provincie en andere overheidslagen wel uitvoering aan geven, spreekt van planvorming per 1 februari voor 3.000 plekken noodopvang. Er zijn provincies die verder zijn in de te realiseren aantallen dan Utrecht. Utrecht heeft de planvorming voor 1 februari wel gereed voor de 2.500 plekken, maar de planvoorraad is groter dan de 2.500 en de provincie is met COA en gemeenten in gesprek over de vraag of dat locaties zijn die geschikt zijn, dit met het oog op de eisen, onder andere bouwkundig gezien en qua veiligheid.
Desgevraagd laat hij weten dat op de regionale regietafel is afgesproken om geen melding van specifieke locaties te maken. Als die locaties beschikbaar zijn en geaccordeerd zijn, is het aan de gemeenten om daarover te communiceren. Dit kan gebeuren na een college- of een raadsbesluit.
De gedeputeerde vraagt de heer Meijer wat hij bedoelt met het aanwijzen van spoedlocaties.
De heer Meijer licht toe dat men in december nog uitging van grote aantallen en er zouden spoedlocaties moeten worden aangewezen. Uit de discussie toen bleek dat dit andere beleidsterreinen van de provincie kon raken. PS willen ook invloed hebben op de repercussies die dat heeft. Dat risico is er nog steeds. De vraag is dan ook wat voor rol PS krijgen als er sprake is van een spoedlocatie, waar andere beleidsterreinen van de provinciale politiek aan de orde zijn.
Gedeputeerde Van den Berg antwoordt dat hij eerder heeft aangegeven dat, als er sprake zou zijn van aanwijzen door de provincie(s), hier een provinciaal besluit over moet worden genomen. Daarbij moeten de consequenties van dat besluit, het raken van andere beleidsterreinen, in beeld worden gebracht. Dit aanwijzen van spoedlocaties is op dit moment niet het geval. Zo PS een aanwijzingsbevoegdheid wensen, dan is dit een Statenaangelegenheid.
De heer Meijer benadrukt zijn verzoek dat, mocht dit toch aan de orde komen, PS hierover voluit kunnen meedenken en besluiten kunnen nemen over eventuele repercussies.
Gedeputeerde Van den Berg acht dit evident.

Wijzigingen van contouren worden volgens de heer Dercksen automatisch aan PS voorgelegd. Hij herinnert de gedeputeerde aan zijn vraag waarom dit in een woordvoerdersoverleg zou moeten. Dit kan en zou in de commissie BEM besproken moeten worden, temeer daar de brief van de burgemeester van Woerden al van 22 februari is. De opvang die de burgemeester van Woerden op

het oog heeft zou van tijdelijke aard zijn, tijdelijk is in dit kader echter al snel tien tot 15 jaar.
Het valt spreker op dat de gedeputeerde zelf niet een standpunt inneemt en het over laat aan PS. Hij vraagt of de gedeputeerde dit zo laat of dat hij zelf met een sturend voorstel zal komen.

De heer El Yassini vindt het van belang om een woordvoerdersoverleg te houden zodat iedereen beschikt over dezelfde informatie, zowel PS als GS. Dan kunnen cruciale punten worden besproken. Op zijn vraag naar het tijdstip hiervan, laat de voorzitter weten dat het woordvoerdersoverleg zal zijn op maandag 14 maart van 10.30 tot 12.00 uur.

Mevrouw Boelhouwer vraagt of een woordvoerdersoverleg geen herhaling wordt nu deze avond toch het een en ander is besproken.

De heer Schaddelee sluit aan bij mevrouw Boelhouwer, er zou dan deze dagen nog nieuwe informatie moeten komen.
Hij maakt bezwaar tegen de korte termijn waarop het woordvoerdersoverleg wordt gehouden, dit sluit niet ook aan bij een andere activiteit in het huis. Zijn fractie is op werkbezoek die ochtend.

De heer Meijer stelt dat in deze avond niet is doorgevraagd op dit thema terwijl hier wel behoefte aan is. In een woordvoerdersoverleg kan dieper op een aantal zaken in worden gegaan.

De voorzitter licht toe dat er om 12.00 uur een bijeenkomst met PCL staat gepland over hetzelfde onderwerp, er zijn waarschijnlijk geen andere onderwerpen geagendeerd. Het staat de griffie vrij om een maandag in te plannen, rekening houdend met de agenda van de griffie.

De heer Van Ojen laat weten dat ook zijn fractie afwezig zal zijn bij de woordvoerdersbijeenkomst.

Gedeputeerde Van den Berg gaat in op de vraag waarom een woordvoerdersoverleg wordt gepland en niet het debat publiekelijk wordt gevoerd. Hij vindt het van belang om niet onmiddellijk een publiek debat te voeren waar tegelijk de informatievoorziening doorheen loopt. Het is een precair onderwerp dat tot verwarring kan leiden: crisisopvang, noodopvang, tijdelijke noodopvang, asielzoekerscentrum - onder welk regime valt dit en wat kunnen PS daar wel of niet in betekenen.
Op de vraag of spreker zelf met een sturend voorstel komt, licht de gedeputeerde toe waarom hij dit op deze manier doet. Hij heeft in december geschetst waar de Staten over zouden kunnen gaan, bijvoorbeeld over een dergelijke aanwijzing ja of nee. Er zijn meer instrumenten die de Staten kunnen aanwenden nu dit een beleidsveld wordt dat structureler van aard zal zijn. Na het delen van informatie kunnen PS richting geven met betrekking tot wat zij wensen, de gedeputeerde acht zich in staat om daar vervolgens een voorstel van te maken dat eventueel geamendeerd kan worden.

De voorzitter rondt de bespreking over dit onderwerp af.

2.3 Statenbrief Bestuurskrachtonderzoek Gooi en Vechtstreek 2016
Op verzoek van de VVD wordt dit agendapunt besproken.

De heer Kocken memoreert de brief in december van GS aan het college van Noord-Holland met een pleidooi om de bestuurskrachtmeting in de BELH-gemeenten (Blaricum, Eemnes, Laren en Huizen) niet in 2016 maar in 2017 te houden. De bestuurskrachtmeting wordt toch voor de zomer van 2016 gehouden. In Eemnes bestaat weinig animo om hieraan mee te doen. Spreker vraagt wat de consequenties zijn en welke opties voor de versterking van de bestuurskracht in Eemnes open liggen, als Eemnes besluit om hieraan niet mee te doen in 2016.

De heer Van Muilekom vraagt of er voldoende afstemming is geweest tussen GS van Utrecht en van Noord-Holland. Spreker heeft geconstateerd dat in de BEL-gemeenten actief wordt gekeken naar wat leeft in Eemnes. Zijn fractie is er voorstander van dat het bevolkingsonderzoek eerst plaatsvindt en daarna het bestuurskrachtonderzoek.

Gedeputeerde Pennarts merkt op dat er sprake is van enige ambitie tot herschikking in de regio Gooi en Vecht, de brief van GS van Utrecht is daar op gebaseerd. Sinds kort is er in Noord-Holland weer een bestuursgedeputeerde, spreker heeft inmiddels een belafspraak met die gedeputeerde.
Met het oog op de decentralisaties in het Sociaal Domein heeft Eemnes laten weten pas in 2017 mee te willen doen aan een bestuurskrachtonderzoek. GS heeft de gemeente daarin ondersteund. Ook Blaricum was niet voor een bestuurskrachtmeting op deze termijn. Hier wordt echter een collectief besluit over genomen. Noord-Holland moet toestaan dat Eemnes niet mee doet omdat het een Utrechtse gemeente is. In de raad van Eemnes is een motie aangenomen om een enquête uit te voeren in de gemeente waarmee de opties worden bekeken. Dit zijn de mogelijkheden voor Eemnes.
Vanuit Noord-Holland is er een beweging om de BEL-gemeenten naar Huizen te bewegen, het is de vraag of die vervolmaakt wordt. Het is een afweging of hier een volledige fusie tot stand komt of dat het een ambtelijke fusie blijft. Een andere optie is dat de BEL-gemeenten bekijken of er een toekomst ligt op Utrechts grondgebied.
De gemeente moet nu een besluit nemen over de toekomst, eerst wordt dit voorjaar een enquête gehouden onder haar inwoners. Parallel hieraan houdt GS van Utrecht contact met Noord-Holland om geïnformeerd te blijven over wat er speelt in de Gooi- en Vechtstreek.

De heer Kocken informeert naar wat de gedeputeerde duidt als zij spreekt over een Utrechtse toekomst voor de BEL-gemeente.

Het lijkt de heer Buiting goed om een keer als commissie met de gemeente Eemnes van gedachten te wisselen over de opties die de gemeente heeft.

De heer Hoefnagels vraagt hoe groot de gedeputeerde de kans acht dat Eemnes er niet bij wordt betrokken op het moment dat de BEL-gemeenten een toekomst zoeken met Huizen en er in Noord-Holland wordt gepleit voor een fusie tussen in ieder geval de Noord-Hollandse gemeenten. Als de twee provincies los acteren van elkaar, voorziet hij dat de uitkomst voor Eemnes niet de meest prettige zal zijn: niet betrokken worden in het proces en er uiteindelijk toch het slachtoffer van zijn.

Volgens de heer Van Muilekom lijkt het een bestuurlijk spelletje te worden. Noord-Holland zet stevig in op de bestuurskrachtonderzoeken, Utrecht hobbelt daar achteraan. GS van Utrecht hebben aangegeven dat het onderzoek niet in 2016 maar in 2017 zou moeten plaatsvinden. Dit lijkt tegen het zere been van Noord-

Holland te zijn. Hij denkt meer aan de toekomst van de gemeenten daar. De BEL-gemeenten werken op zich goed samen, er bestaan gedachten over een volgende bestuurlijke stap in de samenwerking. Het lijkt of dit nu uit elkaar wordt gespeeld. Hier moet een goede lijn in komen, een lijn die ten goede komt van mensen, bedrijven en voorzieningen in de BEL-gemeenten.

Gedeputeerde Pennarts benadrukt dat het niet de bedoeling is om over de hoofden van de gemeenten heen bestuurlijke spelletjes te spelen. Noord-Holland zet een brede beweging in voor de Gooi en Vechtstreek, gericht op Wijdemeren, Hilversum, de BEL-gemeenten en Huizen. Dit wordt door Eemnes en Blaricum niet gedeeld.
Op de vraag wat dit voor de BEL-gemeenten betekent, stelt de gedeputeerde dat de gemeenten zelf hieraan toe moeten zijn. Tien jaar geleden is Eemnes de samenwerking met de twee gemeenten gestart. Er wordt niet ingezet op een Utrechtse toekomst voor de BEL-gemeenten. Het is een feit dat de gemeenten zich niet in één provincie bevinden en als Eemnes een afwijkend standpunt heeft en hierover overleg zoekt met de provincie Utrecht, dan sturen GS een brief met de mededeling dat GS het standpunt van Eemnes ondersteunen. Het is de afweging van Noord Holland hoe men omgaat met de gemeenten in de Gooi- en Vechtstreek, daar speelt een iets andere discussie. Eemnes zal voor zichzelf moeten bepalen hoe het haar toekomst ziet, de enquête zal hier een bijdrage aan leveren.
In reactie op de opmerking van de heer Buiting licht de gedeputeerde toe dat er met Eemnes wordt gesproken over hoe die gemeente de toekomst zou moeten zien.

De heer Van Muilekom meent dat er met Noord-Holland een betere afstemming moet komen, het lijkt nu uit elkaar gespeeld te worden. Noord-Holland zou wel één Gooistad willen maken, maar dan is men vijftien tot twintig jaar verder. Het is logisch dat Eemnes samenwerkt met die gemeenten, dit is ook bij Vianen zo geweest. Er zou een proces in gang moeten worden gezet waarbij de gemeenten dit samen kunnen bekijken en een gemeenschappelijk standpunt bepalen. Hij vraagt de gedeputeerde zich er hard voor te maken dat de enquête tijd en ruimte krijgt. Dit zal net na de zomer zijn afgerond, waarna er meer duidelijkheid komt en Eemnes verder zou kunnen met de buurgemeenten. Noord-Holland zit hier redelijk hard in. Hij vraagt de gedeputeerde iets meer te doen om dit één gezamenlijk proces te laten worden. Voorts vraagt hij wanneer PS hierover verder worden geïnformeerd.

Ook bij Vianen ging het om gemeenten aan weerszijden van een provinciegrens. Het verschil daarmee is dat die drie gemeenten het eens zijn. Gedeputeerde Pennarts stelt dat er op de BEL-gemeenten meer spanning zit bij de vraag welke kant het op gaat. Zij zegt toe goed betrokken te zijn en de vinger aan de pols te houden. Nadat GS van Utrecht de brief hadden verstuurd, was het bestuurlijk overleg met Noord-Holland even lastig omdat daar geen portefeuillehouder was. Zij zegt toe contact te zullen zoeken. Het gaat snel: eerst was er een voornemen tot bestuurskrachtmeting en nu wordt deze week al geprobeerd om tot verdere afspraken te komen. De gedeputeerde zegt toe PS op de hoogte te houden van de ontwikkelingen.

De heer Kocken vraagt wat de opties voor Eemnes zijn in geval Noord-Holland het traject loopt dat het dit in gedachten heeft en Eemnes daar niet aan mee doet. Dit met het oog op de samenwerkingsvormen richting de Noord-Hollandse gemeenten en de verdere toekomst voor Eemnes.

Gedeputeerde Pennarts vindt dit een afweging voor Eemnes zelf en wacht het oordeel van de inwoners, de raad en het college liever af. Het is een hele kleine gemeente. Tien jaar geleden is de gemeente bewust een samenwerking met twee andere gemeenten aangegaan. De gedeputeerde zegt toe de vinger aan de pols te houden in haar bestuurlijke contacten met Noord-Holland, ook zal zij PS op de hoogte houden.

De voorzitter sluit de bespreking over dit onderwerp af.

2.4 Statenbrief BOB – procedure Kleine Kernen
Op verzoek van de SP wordt dit agendapunt besproken.

De heer Meijer merkt op dat, tot verdriet van zijn fractie, de keuze is gemaakt om te stoppen met dit traject, terwijl er argumenten waren om hier juist breed op in te zetten. Waar zijn fractie zich moeilijk mee kan verenigen is de constatering dat
a. er in voldoende mate kaders zijn waarin het vervolgbeleid is vastgelegd en
b. de gebiedscommissies in bevredigende mate kunnen gelden als de vertegenwoordigers van de lokale bevolking. Dit is voor hem niet een sterk argument, want de keren dat de gebiedscommissies aan de orde zijn geweest, kort geleden nog met burgemeesters in de commissie BEM, is duidelijk gebleken dat er sprake was van eenzijdigheid. Zij hebben nut, maar vertegenwoordigen de totale bevolking niet en als men spreekt over een BOB Kleine kernen, dan is dat nu net de essentie van de zaak. Spreker vraagt om een heroverweging van het standpunt. Hij is van mening dat de procedurele en inhoudelijke basis onder dit besluit te dun is.

De voorzitter wijst erop dat het goed zou zijn als de leden van de commissie onderling de discussie voeren, er is geen portefeuillehouder.

Volgens de fractie van de heer Schaddelee is één van de belangrijkste doelen van de BOB-procedure dat PS vaker naar buiten gaan in gesprek raken met burgers, partijen en bedrijven. Dit is bij de BOB Kleine kernen nog niet gebeurd. In aansluiting op de heer Meijer stelt hij dat de gebiedscommissies geen afvaardiging zijn van de burgers die daar wonen. Bewoners van kleine kernen hebben buitensporig veel te maken met provinciaal beleid en provinciale maatregelen, onder meer op ruimtelijk vlak. Het lijkt hem een goede zaak om dit in een BOB-procedure integraal aan te pakken.
In het verleden is er een platform Kleine kernen geweest, daar is ook een vereniging van. In Utrecht is dit een jaar of vier geleden gestopt. Misschien kan de provincie in gesprek met die landelijke vereniging, wellicht hebben zij leden in kleine kernen in Utrecht.
Spreker zou energie willen steken in het in gesprek raken met bewoners, bij voorkeur ter plekke.
Mevrouw Boelhouwer wijst erop dat er in de provincie Utrecht 40 kleine kernen zijn. Zij vraagt zich af hoeveel mensen er zouden afkomen op een bijeenkomst met PS.
De heer Schaddelee zou liever met vijf Statenleden en tien bewoners om een keukentafel zitten in drie kleine kernen, zodat er een goed inhoudelijk gesprek kan worden gevoerd over de vraag wat een bewoner van een kleine kern van de provincie verwacht en op wat voor plekken de bewoner (on)aangenaam wordt geraakt door het provinciale beleid. Niet alle 40 kleine kernen hoeven te worden bezocht, niet alle Statenleden hoeven mee. Maar nu hebben PS helemaal niets gedaan.

De heer Meijer verbaast zich over de teneur van de vraag van mevrouw Boelhouwer. Juist omdat er zo veel van die kleine kernen zijn, is het probleem zo groot en moeten PS dit doen. Het is niet de goede houding om te spreken over onbegonnen werk. Spreker sluit zich aan bij de heer Schaddelee.

Mevrouw Boelhouwer licht toe dat haar opvatting enerzijds GroenLinks is, anderzijds komt die voort uit gesprekken die hierover zijn gevoerd met de begeleidingsgroep BOB Kleine kernen, deels het presidium. Na de vorige commissievergadering is er een goed gesprek geweest van de griffie met vertegenwoordigers van gebiedscommissies. Zij is van mening dat gebiedscommissies werkelijk meer boven tafel krijgen bij bewoners van kleine kernen, meer representatieve gedachten, dan PS kunnen ophalen als zij in enkele kleine kernen in gesprek gaan. Als Statenleden gaan spreken met een selectie van inwoners van kleine kernen, dan zal de heer Meijer waarschijnlijk ook zeggen dat dit niet representatief is en spreker zou het dan 100% met hem eens zijn. Zij meent dat PS niet moeten proberen om zelf representatieve zaken los te krijgen uit kleine kernen, want dat gaat niet lukken. Dit betekent niet dat het niet moeten worden gedaan, alleen niet volgens een BOB-proces. Dan zouden PS zichzelf zand in de ogen strooien.
De heer Meijer kan zich niet voorstellen dat gebiedscommissies informatie los krijgen die Statenleden niet kunnen krijgen. Mevrouw Boelhouwer is geïnteresseerd in de problematiek van de representativiteit en dergelijke vragen moeten de Statenleden zich ook stellen. Hij roept PS op om de uitdaging aan te gaan om mensen rechtstreeks te benaderen en niet naar de reguliere lokale bazen te gaan. Men moet niet op voorhand op niet helemaal deugdelijke gronden zeggen dat men daar niet aan begint.
Mevrouw Boelhouwer maakt bezwaar tegen de woorden ‘lokale bazen’, in gebiedscommissies zitten tal van organisaties en niet alleen de twee burgemeesters die de gebiedscommissie onlangs hebben vertegenwoordigd. Zij adviseert de heer Meijer beter te kijken naar wie deel uitmaken van de gebiedscommissies.

Mevrouw Maasdam wijst erop dat het PS in eerste instantie ging om de vraag of op het AVP-traject en de leefbaarheid in de kleine kernen, een BOB-traject zou worden gezet. Eerder is geconstateerd dat er het risico is zaken dubbel te doen. Inmiddels is in december het AVP vastgesteld. De gebiedscommissies hebben daar een belangrijke rol in, zij zijn heel goed in staat om juist die initiatieven uit de kleine kernen naar boven te halen. Zij sluit zich aan bij mevrouw Boelhouwer, de Statenleden kunnen ter plekke gaan kijken, maar met name de gebiedscommissies kunnen het hele traject goed afdekken en kunnen ook een stimulerende rol vervullen.
De CDA-fractie kan zich vinden in het voorstel dat voorligt. Zij beluistert bij andere fracties meer de behoefte om dat wat in de kleine kernen leeft, op te halen. Zij vraagt zich af hoe dit naast het AVP-traject moet worden geplaatst.
In reactie op het voorbeeld dat de heer Meijer aandraagt, het voorzieningenniveau, antwoordt mevrouw Maasdam dat dat er allemaal in zit, het is een breed traject.
De heer Meijer stelt dat het allemaal in kaders vast ligt. Het positieve van BOB is dat men naar de mensen zelf toe gaat en daarbij voorbij alle platgetreden paden gaat.
Mevrouw Maasdam bevestigt dat de kaders in de Staten zijn vastgesteld. Voor haar zijn dit niet per definitie platgetreden paden. De inzet is zo dat de

initiatieven moeten komen vanuit de burgers van de kleine kernen: dit betreft juist niet de platgetreden paden.

Mevrouw Chidi sluit zich volledig aan bij mevrouw Maasdam. Het verlaten van het predicaat BOB is niet per se het loslaten van de kleine kernen op de agenda. Zij ziet zichzelf ook als verbinder naar mensen toe, zoekt mensen liever op dat dat zij ze naar de Staten haalt. Zij ondersteunt het voorstel, maar dat betekent niet dat dit niet op de agenda staat, terugkomt en dat niet de verbinding kan worden gemaakt met degenen die in de kleine kernen hinder, last of onleefbaarheid ondervinden.
De heer Meijer vraagt of de fractie van D66 nog weet dat de reden van het ontstaan van de partij was, dat men lángs de bestuurlijke kaders wilde gaan en hier, vanuit de mensen, iets heel anders voor in de plaats wilde zetten. Hij constateert dat mevrouw Chidi zegt: laat die mensen maar gaan. D66 gaat voor de vertrouwde bestuurlijke paden, kortom, vóór hetgeen waar tégen D66 is opgericht.
Mevrouw Chidi antwoordt dat als de heer Meijer haar een beetje zou kennen, hij zou weten dat dit niet het geval is. Het verlaten van het predicaat BOB betekent niet dat men al die dingen kan/moet/mag doen die de heer Meijer voorstelt.

De heer Van Muilekom sluit zich aan bij mevrouw Maasdam en mevrouw Chidi. Als er iets is dat de Staten niet moeten doen, is hier doubleren. De BOB-adviesgroep heeft hier op een degelijke en fatsoenlijke manier naar gekeken. Over de thematiek moeten PS blijven spreken.

Mevrouw Hoek steunt het pleidooi van de SP. Dit is waar het om gaat bij de kleine kernen: behoud van voorzieningen. Eén van de dingen die heel belangrijk is, is openbaar vervoer en dat verschraalt aan alle kanten. Haar fractie vreest dat, als het uit de BOB-procedure wordt gehaald, de aandacht ervoor verdwijnt. Zij is dan ook voorstander van de BOB-procedure Kleine kernen.
Zij vraagt zich af wat onder een kleine kern wordt verstaan als er maar 40 van zijn in de provincie, Stichtse Vecht heeft er al 12. Er zijn 26 gemeenten maar er wordt constant over twee grote gemeenten gesproken, Utrecht en Amersfoort. De rest is buitengebied, achterland enzovoort.
De voorzitter laat weten dat een kleine kern een gemeente is met minder dan 4.000 inwoners.
Mevrouw Hoek benadrukt dat de regiofunctie van kleine kernen niet moet worden onderschat.

Mevrouw Arissen meent dat mevrouw Chidi een en ander helder heeft verwoord en sluit daarbij aan.

De heer Kocken memoreert dat, toen PS besloten dat kleine kernen een BOB-onderwerp moest worden, men daar enthousiast over was. Het onderwerp leeft en het leeft nog steeds. In de bijeenkomsten is echter geconstateerd dat er concurrentie wordt georganiseerd ten opzichte van iets dat de provincie ook organiseert”: in de gebiedscommissies zijn veel vrijwilligers actief, zij zijn bezig de kleine kernen levendig te houden en er voorzieningen te creëren. Hen wordt concurrentie aangedaan. Als halverwege wordt besloten dat dit niet verstandig is, dat de kleine kernen onder de aandacht blijven maar dat men de kleine kernen wil ontBOBben, dan vindt de VVD dit pragmatisch en verstandig.

De heer Van Ojen deelt mee dat de SGP-fractie helemaal niet blij is met de notitie. Op 23 november is uitvoerig gesproken over op welke wijze de

gebiedscommissies binnen het BOB-traject een plaats kunnen krijgen en uiteindelijk kwam de commissie tot de conclusie dat zij een verantwoorde rol kunnen krijgen. En wat gebeurt een paar maanden later? Met hetzelfde argument 'wij hebben de gebiedscommissies' schaft PS vervolgens de BOB af, althans wat dit onderwerp betreft. Zijn fractie heeft hier moeite mee. Spreker beweert niet dat het onderwerp kleine kernen hiermee van de agenda is verdwenen, maar als de Staten per motie hebben uitgesproken dat kleine kernen van belang zijn, in dezelfde vergadering per motie uitspreekt dat burgerparticipatie van belang is en men dit dan al afschiet zonder dat het in de praktijk is geprobeerd, dan betreurt spreker dit zeer.

Op verzoek van de heer Meijer verwoordt de heer Dercksen de mening van de PVV: de fractie sluit zich aan bij wat mevrouw Maasdam hierover heeft gezegd.

De voorzitter concludeert dat de meerderheid de notitie steunt.
Hij sluit de bespreking over dit onderwerp af.

Mevrouw Keller neemt de voorzittershamer van de heer IJssennagger over.

3. EUROPA EN CULTUUR
3.1 Statenvoorstel Europastrategie 2016-2019
De voorzitter wijst erop dat de werkgroep Europa dit stuk op 29 februari heeft behandeld. De nieuwe bestuurlijke periode in de provincie Utrecht en in de Europese Unie is aanleiding om de Europese strategie van de provincie Utrecht tegen het licht te houden en aan de nieuwe situatie aan te passen.
Het stuk wordt ook in de Statenvergadering geagendeerd.

De heer Dercksen zal dit punt inhoudelijk in PS bespreken. Gedeputeerde Pennarts was vrij kort aanwezig bij de werkgroep Europa en verliet die met de mededeling dat het nog nooit zo concreet was geweest. De overige aanwezigen waren echter van mening dat het juist heel vaag was. Hij vraagt de gedeputeerde naar een reactie hierop.

Volgens mevrouw Maasdam zijn er vergeleken eerdere Europastrategieën wel degelijk stappen gezet. Haar fractie denkt dat het goed zou zijn om elk jaar een soort jaarplan onder ogen te krijgen waarbij de concreetheid er nog wat meer in kan worden aangebracht.

De heer Van Reenen spreekt zijn waardering uit voor de inhoud en totstandkoming van dit stuk. Zijn fractie mist alleen de samenwerking, die niet helemaal terugkomt. Er is een bijlage met Europese samenwerking, maar er zijn veel meer samenwerkingsverbanden waar de provincie deel van uit maakt. Die komen her en der in het stuk terug. Zijn fractie zou graag een complete paragraaf over alle samenwerkingen zien.

Mevrouw Chidi is van mening dat het op hoofdlijnen een goed strategiedocument is, zo is het ook gepresenteerd. De fracties en de werkgroep Europa hebben input. Spreker is blij met de later toegevoegde memo. Haar fractie kijkt uit naar het werkbezoek aan Brussel waar dit soort dingen zullen gaan leven.

De Schaddelee complimenteert gedeputeerde Pennarts en haar ambtelijke staf: zo concreet was de Europastrategie nog nooit. Hij verbaast zich erover dat de voorzitter en de PPV ervan uitgaan dat het stuk in de Statenvergadering zal

worden besproken. Eventuele vragen kunnen deze avond worden gesteld, dus zijn fractie meent dat het een sterstuk zou kunnen zijn.
De heer Kranenburg, lid van de werkgroep Europa, is wegens ziekte afwezig. Zijn inbreng zal wellicht wat euro sceptisch zijn geweest. Het is goed dat de provincie actief is in Brussel. In dit Statenvoorstel proeft spreker, naast de beweging van halen, ook een sfeer van brengen. Dat zou wat concreter en ambitieuzer mogen, maar het is goed dat het er meer dan voorgaande keren in zit. Met het oog op deze beweging zou het goed zijn als PS wat meer aangehaakt zouden raken. Daarom stelt hij voor om een vertaling te maken van dit Statenvoorstel naar de Termijnagenda van PS. Er zijn momenten aan te wijzen waarbij het goed zou zijn om in Brussel aanwezig te zijn, nadat er in de commissie over van gedachten is gewisseld.

De heer Essoussi memoreert dat het stuk uitvoerig is besproken binnen de werkgroep Europa. Spreker waardeert de prioritering van de thema's. Hij sluit zich aan bij de roep om meer aandacht voor concretisering en dan vooral van de aanpak: wat er daadwerkelijk gedaan gaat worden.
De speerpunten en inzet van de provincie Utrecht zijn gebaseerd op het huidige karakter van de provincie, maar toekomstige omstandigheden kunnen hier ook invloed op hebben. Het past bij een meerjarenstrategie om hiermee rekening te houden en spreker vraagt de gedeputeerde in hoeverre dit is gedaan. Voorbeelden zijn: leegstand met invloed op leefbaarheid en voorzieningen, bestuurlijke herindelingen met invloed op andere economische sectoren binnen de provincie. Hoe verhoudt zich dit met de inzet van de provincie naar Europa?

Ook de fractie van GroenLinks zal in PS inhoudelijker op de strategie ingaan. Mevrouw Boelhouwer leest dat de portefeuille zowel bestuurlijk en ambtelijk, zowel signalerend coördinerend en faciliterend zal zijn. Zij vraagt hoe de portefeuillehouder hiermee aan het werk gaat, zeker gezien de enorme hoeveelheid afdelingen en teams in de provincie.
Spreker meent dat alles wat Europa betreft erin staat vermeld en vraagt of de VVD bedoelt dat allerhande samenwerkingen hierin genoemd moeten worden en zo ja, waarom wel in dit stuk en niet in allerlei andere stukken.

De heer Meijer vindt het stuk vrij vaag. Samenwerking ja, superstaat nee, is de benadering van de SP. Met dat als uitgangspunt kijkt zijn fractie liever naar concrete effecten dan naar algemene credo's. Wat de gezondheidsnormen betreft: de WHO hanteert bij de normen rond ultra fijnstof veel strengere normen dan Europa. Omdat Europa de normen op het gebied van ultra fijnstof en roet niet aanscherpt, wordt hier gewerkt met NSL, wat is gebaseerd op achterhaalde informatie.
Hij wijst op het bestaan van de lobbygroep AIR en gaat ervan uit dat gedeputeerde Pennarts hier nu deel van uitmaakt. De groep staat voor een betere uitvoering van luchtzuiveringsmaatregelen in vervuilde regio's, zijn fractie had echter het gevoel dat de groep er was om die maatregelen juist te voorkomen. Hij vraagt wat de rol is van de lobbygroep en wat de groep in feite bijdraagt tot het zuiverder maken van de lucht. Spreker zou graag een heldere visie hebben op de luchtzuiverheidsnormen van de WHO en de Europese aanpassing daarop.

De heer Van Ojen laat weten dat zijn fractie hier in beperkte mate op zal terugkomen in PS. De SGP is over het algemeen heel tevreden over dit document. Het blijft te betreuren dat dit soort documenten voor leken volstrekt onleesbaar blijven, dit ligt aan het systeem.

Wat opviel is dat landbouw, toch niet een onbelangrijk exportproduct van de provincie Utrecht (ongeveer €500 miljoen op jaarbasis) als expliciet thema vrijwel geheel ontbreekt. Hij vraagt of daar een reden voor is en of hier nog iets bij te stellen is.

Gedeputeerde Pennarts bevestigt dat zij de werkgroep Europa is uitgelopen met de opmerking dat dit de meest concrete Europastrategie was. Zij meende dit, het is bijna tot op medewerkersniveau te herleiden wie welke bijdrage levert. Dat maakt het concreter dan een intentieverklaring.
In reactie op enkele opmerkingen benadrukt de gedeputeerde dat Europees beleid facetbeleid is. Hierin staat niet de complete uitwerking, bijvoorbeeld van luchtkwaliteit, deze komen aan de orde in de portefeuilles en onderwerpen die daar specifiek over gaan.
De gedeputeerde heeft deze portefeuille vanuit de samenwerking in de Randstad, ook andere onderwerpen worden verdeeld: het onderwerp landbouw is in Noord-Hollandse handen.
Veel onderwerpen hebben een nadrukkelijke Europese component, het bronbeleid voor bijvoorbeeld luchtvervuiling wordt in Brussel vastgesteld.
De bewegingen in Brussel spelen een rol: het GLB staat op de helling, er worden andere keuzes gemaakt. Landbouw is belangrijk, maar het is een kwestie van aanhaken bij de zaken in Brussel. Europe 2020 is een strategie die een aantal accenten aangeeft (pagina 13). Dit is concreet, hier zijn de doelstellingen te zien van Utrecht, Randstad, Economic Board Utrecht en Europa. De krachten worden gebundeld daar waar raakvlakken zijn. Utrecht is maar een factor en moet in een comité van alle regio’s de eigen invloed aanwenden. Daarom kan niet rechtstreeks worden ingestoken op zaken die in Brussel leven, wel wordt geprobeerd om dit zo goed mogelijk te organiseren. Een aantal fracties geeft terecht aan dat de nadere concretisering door de provincie zelf moet gebeuren, enerzijds in de portefeuilles maar ook als Werkgroep Europa, met een jaarlijkse update die wordt besproken en die concreter gemaakt kan worden met een werkplan en door een bezoek aan Brussel.
Wat de vertaling naar de Termijnagenda betreft: de gedeputeerde vindt dit de moeite waard om te onderzoeken. Het moeten wel onderwerpen zijn waarbij PS het gevoel hebben dat zij daar invloed op hebben, het moet ook een agenda van de werkgroep zijn.
De heer Essoussi noemde de onderwerpen leefbaarheid en bestuurlijke herindeling. Die spelen wel een rol in Brussel. Voor Utrecht sluiten onderwerpen als een gezonde leefomgeving, de energietransitie en de aspecten van economische ontwikkeling aan op wat er in Brussel speelt. Dat zijn ook onderwerpen die aansluiten op de Europese fondsen.

Het ging de heer Essoussi er om dat er rekening wordt gehouden met toekomstige ontwikkelingen en wat daarbij een rol zou kunnen spelen.
Gedeputeerde Pennarts licht toe dat het onderwerp regelgeving speelt bij de Nederlands provincies, men staat stil bij de vraag wanneer regels dienend zijn, wanneer onnodig knellend.
De gedeputeerde heeft geen zitting in de lobbygroep AIR.
De heer Meijer memoreert dat zijn fractie in 2011 een interpellatie heeft aangevraagd over de lobbygroep AIR. De lobbygroep stond onder leiding van gedeputeerden, de heer De Vries maakte daar deel van uit. Hij vraagt of hier geen bestuurders meer zitting in hebben.
De gedeputeerde Pennarts zegt toe de samenstelling van de lobbygroep na te zullen gaan en de SP-fractie hiervan op de hoogte te stellen.

Op de vraag van GroenLinks hoe de gedeputeerde ermee aan het werk gaat, laat zij weten dat er vanuit alle afdelingen en medewerkers input wordt gegeven op de speerpunten die voor de provincie van belang zijn. De coördinatie is centraal. Noord-Holland, Zuid-Holland, Flevoland en Utrecht werken samen en doen voor elkaar op een aantal onderwerpen de belangenbehartiging.

De heer Van Reenen herinnert de gedeputeerde aan zijn voorstel om meer samenhang in de partnerships te krijgen. In het stuk moet men echt zoeken naar andere samenwerkingspartners. Randstadregio, G4, FoodValley, Belgische Stedendriehoek, Ruhrgebied: sommige zijn genoemd, andere niet. Voor de leesbaarheid van het stuk zou het goed zijn deze bij elkaar te vermelden, waardoor men een beter overzicht heeft.
Gedeputeerde Pennarts meent dat de belangrijkste Europese netwerken waar Utrecht deel van uitmaakt staan vermeld. Het zijn er talloze en het is niet doenlijk om ze alle te noemen.
De heer Van Reenen noemt FoodValley, een belangrijke samenwerkingspartner voor de provincie. Op de 48 pagina's van de notitie wordt FoodValley drie maal genoemd. Men moet dus echt op zoek naar de insteek van de provincie bij de verschillende samenwerkingspartners. Het bij elkaar vermelden was een suggestie om de leesbaarheid te vergroten.
Gedeputeerde Pennarts zoekt naar een manier om dit het beste in beeld te hebben. Sommige samenwerkingsverbanden hangen samen op onderwerpen en zijn daarop terug te vinden.

De voorzitter rondt de bespreking over dit onderwerp af met de conclusie, dat er in de Staten hierover een klein debat gevoerd zal worden.

3.2 **Statenvoorstel Cultuur toeristisch themajaar De Stijl 2017**
De voorzitter memoreert dat het Nederlands Bureau voor Toerisme en Congressen (NBTC) 2017 wil uitroepen tot het jaar van '100 jaar De Stijl van Mondriaan tot Dutch Design'. In het Statenvoorstel staat de motivatie waarom de provincie Utrecht hieraan wil bijdragen. De commissie wordt voorgesteld om in te stemmen met een bedrag van € 200.000 ten laste van de algemene middelen en dit aan te vullen met beschikbare middelen van Economie voor een bedrag van € 200.000.

Mevrouw Hoek vindt het een mooi initiatief om de groep De Stijl in het zonnetje te zetten. Wel vraagt zij zich af waarom Amsterdam hier niet bij wordt betrokken om zo meer geld te genereren. De bakermat van de ontwikkeling is toch ook Amsterdam. Amsterdam heeft het Van Goghmuseum. Men zou dan meer mogelijkheden hebben om dit onder de aandacht te brengen.
Haar fractie gaat akkoord met het voorstel.

Een Statenvoorstel voor cultureel erfgoed kan bij mevrouw De Haan op warme gevoelens rekenen. Het cultureel erfgoed wordt op de kaart gezet, er komen meer toeristen naar de provincie, het is goed voor de werkgelegenheid en het is een provincie overstijgend project. Tegelijkertijd hangt er ook een prijskaartje aan. Spreker vraagt:
- of duidelijk is op welk programma binnen Cultuur dit in mindering gebracht zal worden,
- of al bekend is hoe de gemeenten Leusden en Amersfoort op de aanvraag hebben gereageerd,
- of de aanvraag van €400.000 blijft staan, los van wat deze gemeenten gaan toezeggen,

- of er iets is te voorspellen over de reactie na het themajaar zodat deze investering duurzamer kan zijn dan het jaar 2017.

De heer Van Ojen deelt mee dat zijn fractie het een prachtig initiatief vindt, maar twee vragen heeft die overigens ook in de Staten aan de orde zullen komen. Hij informeert of
- dit een thema is dat hoort bij de kerntaken van de provincie,
- de investering van de provincie ook een multiplier effect van de subsidie zal bewerkstelligen.

Mevrouw Arissen sluit zich deels aan bij de heer Van Ojen. Zij mist de concrete doelstelling van dit project voor de provincie. De aanleiding was de spreiding van de druk op Amsterdam, wat een kans voor Utrecht is. Zij zou de doelstelling concreter geformuleerd zien.
Haar fractie hoort graag wat er concreet bereikt gaat worden voor de provincie met de €400.000. Er staan weliswaar realisatie indicatoren vermeld, maar dat zijn acties.

De heer Meijer dankt voor de beantwoording van de door zijn fractie ingediende vragen. In het verlengde daarvan zal mevrouw Noordenbos in de Staten reageren.

De fractie van GroenLinks ziet een mooi programma ontstaan, dat volgens mevrouw Boelhouwer zeker niet alleen Utrechts is. Het is goed belicht vanuit de stimulering in de vrijetijdseconomie.
Er staat vermeld dat er een deelprogramma moet komen dat leidt tot betrokkenheid van inwoners en scholen. Zij vraagt hoe de gedeputeerde dit denkt te bevorderen.
Cultuureducatie wordt als kerntaak gezien, dit kan misschien andere partijen over de streep helpen.

De heer Van Muilekom deelt mee dat zijn fractie het een goed voorstel vindt.
Het gaat om veel geld, zijn fractie vraagt zich af wat met het geld wordt gedaan en zou hierbij meer kaders mee willen geven: alleen gekleurde bankjes langs een wandelpad zou hij onvoldoende vinden.
Van het bedrag moet €200.000 uit de eigen middelen komen. Dit zou onderdeel moeten uitmaken van de Voorjaarsnota zodat een integrale afweging kan worden gemaakt voor welke zaken de fractie geld vrij zou willen maken.
De heer Hoefnagels vraagt de PvdA hoe zij het proces zien: dit zou een paar maanden wachten betekenen.
De heer Van Muilekom merkt op dat er misschien meer wensen zijn die de fracties ingevuld zouden willen zien. Hij zou graag meer zicht krijgen op de noodzaak om nu een besluit te nemen en horen wat de ruimte is om tot een integrale afweging te kunnen komen.

De heer Hoefnagels laat weten dat zijn fractie het voorstel steunt. Hij zou graag meer grip willen hebben op waar het geld aan wordt uitgegeven en sluit zich daarbij aan bij de PvdA.

Er wordt gesproken over ‘Mondriaan tot Dutch Design’. De heer El Yassini geeft aan dat als men zich verdiept in De Stijl, men weet dat Theo van Doesburg echt de kartrekker is geweest van het tijdschrift dat deze kunstbeweging heeft gevormd. Spreker noemt drie punten:

- Het is goed om het bedrijfsleven te activeren, zijn fractie vraagt de gedeputeerde om bij het NBTG nadrukkelijk aan te geven dat dit heel breed moet. Winkeliers - en ondernemersverenigingen moeten echt worden betrokken en worden meegenomen. Er moet voor worden gezorgd dat zowel de lokale als de regionale economie hier baat bij heeft.
- Er zijn al twee prachtige landmarks, het Rietveld Schröderhuis en het Mondriaanhuis. De VVD meent dat een landmark niet nodig is.
- Met betrekking tot de dekking stelt zijn fractie voor om, als €200.000 bij Economie kan worden gehaald, de andere €200.000 te schrappen. Er is geen landmark nodig.

De heer Buiting vindt het een sympathiek voorstel. Hij heeft eerder naar voren gebracht dat Utrecht niet altijd eert waar het groot in is. De periode van De Stijl is duidelijk in Utrecht te herkennen. Hij heeft de volgende vragen:
- hoe kan ervoor worden gezorgd dat de investering een duurzame vertaling krijgt. Eerder is aandacht gevraagd voor verhaallijnen binnen Utrecht, dit zou hieraan verbonden kunnen worden,
- het zou goed zijn als er blijvende cultuur-educatieve programma’s uit voortvloeien,
- de periode De Stijl is ook een belangrijke impuls geweest op het gebied van architectuur en meubeldesign, Nederland speelt nog steeds een grote rol op dit gebied. Dat zou, bijvoorbeeld naar bedrijven toe, uit dit programma kunnen worden opgepakt.

De heer El Yassini gaf zojuist aan dat de activering van het bedrijfsleven heel breed moet zijn. Hij voegt hieraan toe dat het van belang is om aan het NBTC door te geven dat juist op het gebied van toerisme voor de toekomst er in het buitenland contact moet worden gemaakt met specifieke bladen, met opinieleiders op het gebied van reizen en recreatie. Toerismebureaus kunnen hier op aanhaken zodat het een duurzaam karakter voor de toekomst krijgt.

De heer Van Deún deelt mee dat zijn fractie niet echt enthousiast is over het voorstel. Hij sluit zich aan bij de heer Van Muilekom waar het de kaders en de integrale afweging betreft en bij de heer El Yassini wat de landmark betreft. Een landmark zou €1 miljoen mogen kosten, de PPV vindt dat een erg grote uitgave in deze tijd. In de voorstellen staat niet dat er een tegenprestatie wordt gevraagd van de organisatie, bijvoorbeeld op het gebied van werkgelegenheid - het scheppen van banen voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt.
Het is een mooi initiatief. De Stijl past bij de topregio die de provincie graag wil zijn. De landmark zou echter mogen vervallen, dat zou €200.000 schelen.
Er wordt gerefereerd aan het fietspad van Van Gogh, dit zou ook een autosnelweg mogen zijn tussen Amersfoort en Utrecht of bankjes in de kleuren van Mondriaan.
De kaders zijn erg belangrijk.
Hij ziet graag dat het stuk worden gepreciseerd met nadere ideeën en de invulling van de landmark.

Gedeputeerde Pennarts wijst erop dat zij dit onderdeel samen met gedeputeerde Van den Berg in portefeuille heeft. Zij gaat in op de vragen over cultuur. Gedeputeerde Van den Berg op de vragen over toerisme.
Op de vraag van de fractie van 50PLUS waarom Amsterdam niet wordt betrokken, antwoordt de gedeputeerde dat de insteek was om de toeristenstroom uit Amsterdam weg te krijgen.
Wat de funding vanuit cultuur en het moment van claimen van dit bedrag betreft: de gedeputeerde van Financiën heeft gedeputeerde Pennarts hier ook op

aangesproken. Het heeft te maken met het momentum, het geld is nu nodig als bijdrage in een groter project. Overtollige middelen uit de cultuurportefeuille vloeien overigens weer terug in de algemene middelen, dit maakt het makkelijk om voor te stellen hieraan €200.000 bij te dragen.
Utrecht en Amersfoort hebben verheugd gereageerd en hebben ook middelen beschikbaar gesteld. Het Mondriaanhuis, hier ligt nog een flinke opgave en het Rietveld Schröderhuis (UNESCO werelderfgoed) worden ingebracht. De duurzaamheid van de investering is er omdat het locaties betreft waarin wordt geïnvesteerd en er is de landmark. Er is geleerd van de afgelopen periode met onder andere een project als de Tour de France, waar een businesspeloton is opgesteld. Ook hier ziet men commerciële kansen. Het moet leiden tot 2 miljoen buitenlandse bezoekers aan Nederland en 280.000 uit het buitenland. Voor Utrecht zouden dit 250.000 bezoekers zijn waarvan 35.000 internationale bezoekers. Ook op deze regio heeft het beslist een effect en spin off.
De landmark zal het meest blijvend zijn. Men sluit hierbij aan op wat er is. Er is de intentie om een fietspad tussen Utrecht en Amersfoort aan te leggen, de twee Mondriaansteden. Het zou mooi zijn als hier iets blijvends kan worden ontwikkeld in de vorm van een landmark, bijvoorbeeld in de vorm van een bijzonder fietspad dat het verhaal van De Stijl vertelt. Het Van Gogh fietspad in Nuenen trekt enorm veel bezoekers en vestigt de aandacht op de fietsmogelijkheden in Noord-Brabant. In Utrecht kan men zeker zo mooi fietsen en daar draagt dit verhaal aan bij.
Er wordt materiaal gemaakt, ook voor scholen, om de onderwerpen Rietveld en Mondriaan aan de orde te stellen. Ook een platform als Utrecht Verhaalt kan die verhalen voor het voetlicht brengen. Vier smaakmakers van De Stijl zijn uit de regio afkomstig.
Desgevraagd licht de gedeputeerde toe dat het geld gaat naar projecten in Utrecht en Amersfoort, de gemeenten dragen daaraan bij. Het gaat naar een verbindende schakel die door Utrecht wordt gefinancierd. De meerwaarde en de multiplier zitten bij ondernemers en organisaties die hieraan mee doen. De €800.000 die de overheden bij elkaar brengen moet een spin off hebben en ook effect hebben op de toeristische bestedingen in de regio. In analogie met het Van Gogh jaar geven mensen ongeveer €500 uit aan verblijfkosten, bezoekkosten, restaurant, aankopen.

Gedeputeerde Van den Berg benadrukt dat ‘Mondriaan tot Dutch Design’ niet alleen Mondriaan of Rietveld is, maar ook Bart van der Lecq, Theo van Doesburg enzovoort. Maar deze vier zijn degenen die de provincie vertegenwoordigen.
De fictieve metrolijn is een concept dat NBTC heeft ontwikkeld om Nederland in Europa en ook in de wereld beter op de kaart te zetten als het gaat om toerisme en de economische spin off daarvan. Deze loopt van Eindhoven, Rotterdam, Den Haag, Leiden, Amsterdam, Utrecht naar Amersfoort. Over dat laatste stuk wordt gesproken in een totale bezetting van NBTC, waarin ook wordt bekeken hoe men dit marketing technisch op de kaart zet. Niet alleen de lokale of regionale maar ook de landelijke economie wordt daarin vormgegeven. De lijn loopt door naar Otterlo, Arnhem, Winterswijk en Drachten, men kan uitstappen waar men wil. Het college wil natuurlijk inwoners een kans geven om te verdienen aan de toeristen die hier uitstappen. Daar is dit programma op gemaakt.
Het geld wordt verder bijvoorbeeld besteed aan de ontwikkeling van de huisstijl, marketingmiddelen, ontwerp, druk, distributie, inkoop media, deals met airlines en andere vervoerders zodat ook zij investeren in het multiplier effect (als er bijvoorbeeld in het blad dat men leest in het vliegtuig van de KLM staat: ‘Kom naar Mondriaan’, dan heeft dat impact), persbewerking, projectmanagement en

touroperator bewerking. Komend voorjaar is de grootste beurs in Berlijn, waar touroperators worden bewerkt om dit fenomeen goed op de kaart te zetten.

De heer El Yassini vindt dergelijke pers goed. Hij benadrukt dat niet alleen moet worden gekeken naar de bladen in het vliegtuig bij KLM, maar ook naar buitenlandse partijen die een enorm effect hebben op hoe toeristen uit die naar Nederland komen. Zij moeten de toeristen voor dat themajaar naar Utrecht trekken. Bijvoorbeeld toeristen uit de Verenigde Staten of uit Azië. Zij moeten ruim tevoren aangeven wat de plannen hier zijn.

Gedeputeerde Van den Berg meldt dat dit gebeurt, het is een onderdeel van het invliegen van buitenlandse journalisten naar Nederland. Hierover zijn goede, betaalbare deals met de KLM gemaakt.
NBTC doet een soort forecast voor zowel het tijdelijke als het definitieve: wat houdt men ervan over na 2017. Bij de forecast horen doelstellingen die men probeert te halen, 215.000 nationale bezoekers naar Utrecht en Amersfoort en 35.000 internationale bezoekers. Met naar verwachting een besteding van €2,5 miljoen. Utrecht en Amersfoort positioneren zich als culturele bestemming met een mediawaarde van €625.000 (print, televisie en radio). De verbinding wordt vooral gezocht in de uitwisseling tussen Utrecht en de bestemming, bijvoorbeeld Amersfoort. Er is samenwerking tussen de instellingen, tussen Utrecht en Amersfoort. Geschat wordt dat minimaal 50 bedrijven en instellingen zullen meedoen. Dit is voor bedrijven ook het momentum om in te stappen richting 2017. De ondernemersverenigingen in Amersfoort en Utrecht hebben te kennen gegeven hieraan bij te willen dragen.
Het is belangrijk dat de iconen die er zijn nogmaals worden onderstreept, maar men zou ook graag zien dat er een icoon wordt toegevoegd dat een duurzame bijdrage zou kunnen leveren aan toerisme na het jaar 2017. Dit zou een ‘meekoppelicoon’ kunnen zijn, met activiteiten die toch al worden aangelegd, misschien fietstunnels, verbindingen langs de Wegh der Weegen. Een nieuwe icoon heeft aantrekkingskracht en wordt in de betreffende bladen vaak aangehaald.
De €200.000 is een deel van de investering, een groot deel moet door de markt worden gedragen. Spreker is een voorstander van een landmark. Het zou mooi als dit met jonge architecten, vormgevers en ondernemers innovatief en duurzaam kan worden neergezet, zodanig dat er toeristisch geld aan kan worden verdiend.
Er wordt ingezet op een tweetal productmarktcombinaties, die blijvend zouden kunnen zijn. Los van de taartjes, stropdassen en beschilderde fietsen zou het goed zijn als bedrijven een product kunnen maken met een langere spin off. Achteraf wordt gemeten of dit daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.
Het succes van het Van Goghjaar heeft forse bedragen opgeleverd voor de landelijke en lokale economie.
Het materiaal dat voor scholen wordt ontwikkeld zou duurzaam kunnen zijn.

De heer El Yassini herinnert de gedeputeerde aan het voorstel van VVD en PVV om over de €200.000 uit de algemene reserve te discussiëren bij de voorjaarsnota, juist omdat er nog geen concrete plannen zijn voor een landmark.

Gedeputeerde Pennarts geeft nog een toelichting op de €200.000 voor de landmark. Tijd speelt hier een rol. Het geld is nodig om het project vlot te trekken.
In de beantwoording zojuist heeft gedeputeerde de vergelijking gemaakt met wat in Noord-Brabant is gedaan met het Van Goghjaar. Daar heeft de eerste

kunstfietsroute veel bezoekers opgeleverd en veel exposure aan het project gegeven. Met die gedachte, een echte verbinding tussen Utrecht en Amersfoort, speelt men nu ook. Er wordt aan een icoon gedacht dat de identiteit van de streek ook onderstreept, De Stijl is echt iets van deze regio.
Andere fracties hebben de multiplier genoemd, een bijdrage van €200.000 uit het budget voor cultuur voor een landmark is deel van een totale investering van €1 miljoen. De multipliergedachte wordt door dit project dus ondersteund. Zij spreekt de hoop uit dat de Staten zullen besluiten om ook die €200.000 beschikbaar te stellen voor een permanente landmark.

De voorzitter vraagt de commissieleden of zij dit voorstel ter bespreking aan PS willen voorleggen of dat het voorstel moet worden aangepast, met het oog op de ideeën over de €200.000.
De heer El Yassini vraagt hoe het tijdsschema er dan zou uitzien, of de nota wederom in BEM wordt besproken.
De voorzitter merkt op dat fracties ook een amendement aan de Staten kunnen voorleggen.

De voorzitter inventariseert bij de fracties of dit punt in een normaal debat moet worden besproken.
De heer Van Muilekom is voorstander van een normaal debat. Zijn fractie overweegt om met een voorstel te komen voor de dekking van de €200.000.
De voorzitter concludeert dat een meerderheid van de fracties instemt met het voeren van een normaal debat in de Staten.

De voorzitter sluit de bespreking over dit onderwerp af.

4. VERGUNNINGVERLENING, TOEZICHT EN HANDHAVING
4.1 Statenbrief Jaarprogramma VTH
Op verzoek van de PvdA wordt dit agendapunt besproken.

De heer Wagenmans memoreert dat het Jaarprogramma van de VTH in de afgelopen periode meerdere keren is besproken. Reden om dit nu te agenderen is dat als addendum aan het programma een regeling wordt voorgesteld met betrekking tot drugsafval. Een landelijke regeling die is doorgeleid naar de provincies, de provincie Utrecht krijgt €21.000 toebedeeld om de kosten die te maken hebben met drugsafval, te compenseren. Spreker vraagt zich af of er inmiddels al niet meer kosten zijn gemaakt, alleen al om de subsidieregeling op te stellen en te regelen. Hij vraagt of er iets tegen zou zijn om, als een dergelijke regeling ter waarde van €1 miljoen door de minister aan de provincies wordt aangeboden, als provincies de handen ineen te slaan en het geld centraal bij een provincie onder te brengen. Alle gevallen in Nederland zouden dan via die ene regeling opgelost kunnen worden. Dan hoeven de overige provincies niet ambtenaren in te zetten. Hij is teleurgesteld dat er pennywise poundfoolish wordt geacteerd.
Het verbaast hem dat bij de ontgrondingen het toezichtseffect op 80% is gesteld omdat dit bij de overige op 80% is gesteld. Het gaat om een belangrijk onderdeel van vergunningverlening en handhaving en zou dus juist op 90% moeten worden gesteld. Hij hoort hierop graag een toelichting.
De heer Wagenmans mist in zowel dit als het Brzo-programma een verwijzing in de opdrachtsfeer vanuit het bevoegd gezag, de provincie, naar de milieudiensten dat er in het jaarprogramma aandacht moet worden besteed aan de communicatie met belanghebbenden, met name met omwonenden. Juist bij incidenten in termen van milieu is communicatie naar omwonenden zeer

belangrijk. Dit geeft een gevoel van vertrouwen dat er adequaat wordt gereageerd op incidenten die spelen. Spreker vindt het ontbreken ervan een omissie en wil er een nadere toelichting op. Hij dringt erop aan dat dit in voorkomende gevallen wel zo snel mogelijk wordt opgepakt en dat er in beide jaarprogramma's een communicatieparagraaf wordt opgenomen.

De heer Ubaghs memoreert dat dit onderwerp het afgelopen jaar in MME is behandeld. Daarbij heeft spreker elke keer vragen gesteld over de prestatie indicatoren. Ook nu zal hij dit doen. Een vertaling van het in 90% vergunningen binnen de gestelde termijn toekennen, is dat in één op de tien gevallen met name ondernemers te laat worden bediend. Zijn fractie zou dit percentage graag hoger zien.
Ook zijn volgende vraag is een herhaling van vorig jaar: ten aanzien van handhaving kan men lezen 'het aantal uitgevoerde reguliere controles waarbij geen overtredingen zijn geconstateerd'. Stel dat in 70% van de gevallen geen overtreding is geconstateerd en in 39% wel, dan is de prestatie indicator niet gehaald, maar de RUD heeft wel zijn werk goed gedaan. De heer Ubaghs vraagt hoe de prestatie indicator praktisch vertaald moet worden.
In de derde kolom staat bij de eerste drie prestatie indicatoren 'gerealiseerde percentages 2015' en 'gerealiseerde percentages 2016'. Uiteraard is die kolom niet ingevuld omdat 2016 pas twee maanden oud is. Hij vraagt hoe deze kolom geïnterpreteerd moet worden.

De heer Van Reenen sluit zich aan bij de vragen van de PvdA en heeft enkele aanvullende vragen.
In alinea 5 van de brief staat dat de RUD een excellente uitvoeringsorganisatie wil worden. Hij vraagt of er bij dit streven een jaartal kan worden vermeld. In diezelfde alinea staat dat de uitvoering van 2015 achter loopt op schema en dat sluit niet erg aan bij een excellente uitvoeringsorganisatie.
Afgesproken is dat de RUD in 2017 nog meer werk gaat maken van een goede inhoudelijke verantwoording. Zijn fractie vindt dit te vrijblijvend geformuleerd, men moet gewoon verantwoorden wat men heeft gedaan.

De heer Van Essen had dit punt ook willen aandragen ter bespreking. GroenLinks heeft het afgelopen jaar meermalen aandacht gevraagd voor het handhaven van de energiebesparingsverplichting bij bedrijven. Hierover staan wat toezeggingen open op de Termijnagenda. De fractie zou graag zien dat hier meer vaart mee wordt gemaakt. In het advies van december 2015 van de Algemene Rekenkamer aan het ministerie van EZ wordt het handhaven van de energiebesparingsverplichting genoemd als één van de lacunes en dus kansen voor het energiebeleid. Op dit moment wordt de energy efficiency richtlijn van de EU geïmplementeerd, daar zitten mogelijkheden tot synergie bij.
Een aantal gemeenten besteedt de handhaving uit aan de uitvoeringsdiensten terwijl andere, bijvoorbeeld de gemeente Utrecht, dit zelf doen. De gemeente Utrecht heeft de handhaving de afgelopen jaren zeer serieus opgepakt. De aanpak, de 'Utrechtse mix', wordt landelijk als toonaangevend gezien en bestaat uit het combineren van handhaving en advisering, 'de wortel en de stok'. Dit vereist handhavers die hierin voldoende geschoold zijn, handhavers nieuwe stijl, die niet enkel regels nalopen maar naast de ondernemer gaan staan en hem adviseren over de mogelijkheden om energiekosten te besparen, wijzen op subsidiemogelijkheden of financiering en dergelijke. Deze aanpak biedt kansen voor andere gemeenten, de provincie en de uitvoeringsdiensten. Naar aanleiding hiervan vraagt spreker:

- hoeveel gemeenten hoge prioriteit hebben gegeven aan de handhaving,

- dat de provincie in haar coördinerende rol naar de uitvoeringsdiensten deze succesvolle aanpak meer uitdraagt en opschaalt,
- of de gedeputeerde kan toezeggen dat zij zich hiervoor inzet met de portefeuillehouder Energie,
- de Energieagenda moet niet iets zijn waar men op wacht, als bekend is dat dit werkt, kan men hiermee al aan de slag,
- of de gedeputeerde in overleg zal gaan met de uitvoeringsdiensten om ook bij de gemeenten hoge prioriteit te krijgen voor deze handhaving nieuwe stijl,
- wat het zou betekenen in termen van middelen als genoemde aanpak ook door andere gemeenten wordt toegepast. Zijn fractie zou daarover graag een toezegging krijgen.

De heer Meijer heeft de behoefte om hierover te spreken in een breder kader. Misschien kan men verder in gesprek gaan over een aantal aspecten met een link naar energie om te bekijken of daarmee provinciale doelstellingen kunnen worden gerealiseerd.

De heer Wagenmans sprak terecht zijn zorg uit over een scenario waarbij de provincies niet tot één samenwerking zouden kunnen komen over drugsafval. Gedeputeerde Pennarts laat weten dat het tegendeel het geval is. Er is sprake van een samenwerking tussen alle provincies. Noord-Brabant heeft het meeste drugsafval en verzorgt ook de totale coördinatie van de middelen. Daar zit de kennis. Utrecht heeft 5 drugsdumpingen gehad, een fractie van wat in Noord-Brabant speelt. Noord-Brabant neemt het leeuwendeel van het budget voor haar rekening en doet daarmee eigenlijk alles voor alle andere provincies. Het geringe bedrag dat Utrecht krijgt, de €21.000, is de helft van de kosten voor het opruimen van het illegale drugsafval. Dit is overigens niet aan jaarschijven gebonden.
De heer Wagenmans wijst erop dat het geld verdeeld wordt over de verschillende provincies. Hij vraagt of het geld van de ene provincie wordt overgeheveld naar de andere als het totale bedrag niet nodig zou zijn. Dit zou het geval zijn als er één regeling was die interprovinciaal zou worden doorgevoerd. Wat spreker mist, is de vraag aan Noord-Brabant om dit voor alle provincies te doen.
Gedeputeerde Pennarts laat weten dat Noord-Brabant instemt met deze regeling. De verdeelsleutel is in IPO-verband met het Rijk afgesproken. Het is een tegemoetkoming van de echte kosten voor het opruimen van drugsafval. Hier gaat natuurlijk meer aan vooraf. Het grote deel van de middelen gaat naar Noord-Brabant. Als het totale bedrag naar Noord-Brabant zou gaan, zouden de andere provincies weer meer kosten hebben voor het opruimen van het afval. Zou in de loop van het jaar blijken dat de verdeling aanleiding geeft hiertoe, dan wordt de verdeelsleutel opnieuw toegepast en kan dit leiden tot andere bedragen voor de provincies.
Wat de vraag naar 80% toezichtseffect bij ontgrondingen betreft, antwoordt de gedeputeerde dat de 90% heeft te maken met waar de overtreding binnen de gestelde termijn wordt opgelost. Die is voor ontgrondingen iets verlaagd naar 80% omdat ontgrondingen langduriger en minder makkelijk stuurbaar zijn. Hier wordt rekening gehouden met de aard van de problematiek. Gestreefd wordt natuurlijk naar een 100% oplossing van het probleem. De termijnen voor ontgrondingskwesties zijn meestal aan de krappe kant, mede daarom wordt er een inschatting van 80% gemaakt.
De heer Wagenmans sprak zijn teleurstelling uit over de mate van communicatie bij overlast veroorzakende bedrijven. Bij agendapunt 4.2 zal dit terugkomen. Hier betreft het de klachtentelefoon, die goed wordt gebruikt en 24/7 bereikbaar is.

Mensen kunnen hun verhaal kwijt, worden geïnformeerd en teruggebeld. Dit is het communicatieve aspect
Op de vraag van de heer Ubaghs over het toepassen van indicatoren licht de gedeputeerde toe dat de 90% betrekking heeft op dat dit gebeurt binnen de termijn. Er wordt zeker geen genoegen genomen met de 10% die het maar laat lopen. Het is een realistische inschatting. Indicatoren zijn goed en moeten ook aansluiten op de praktijk. Het meest ideale scenario is 100%, maar GS heeft rekening te houden met wat haalbaar is.
De gedeputeerde vraagt de heer Ubaghs om zijn tweede vraag te herhalen.
De heer Ubaghs licht toe dat er een indicator bij handhaving wordt genoemd van 80% van de uitgevoerde controles waarbij geen overtreding is geconstateerd. Stel dat in 70% van de gevallen geen overtreding is geconstateerd, dat betekent dit dat in 30% van de gevallen wel een overtreding is geconstateerd. Aan de ene kant heeft de RUD haar werk goed gedaan, aan de andere kant is de prestatie indicator van 80% niet gehaald. Hij vraagt hoe men dat moet duiden.
Volgens gedeputeerde Pennarts heeft dit te maken met het feit dat een controle een preventieve werking heeft. Het feit dat er wordt gecontroleerd, heeft effect op het gedrag van mensen en als er nooit wordt gecontroleerd nemen overtredingen hand over hand toe. Hier wordt gesteld dat er naar wordt gestreefd dat bij een bepaald percentage ook een soort preventieve werking uitgaat, dat er in die gevallen geen overtreding wordt geconstateerd. Dit neemt natuurlijk niet weg dat de afspraken die worden gemaakt over de controles en de interventies die worden gedaan wel degelijk aan de orde zijn.
De heer Ubaghs memoreert dat hierover eerder de afspraak is gemaakt dat gekeken zou worden, met name vanwege de toelichting die de gedeputeerde zojuist gaf, naar een andere formulering van de prestatie indicatoren. Spreker constateert dat dit niet is gedaan.
Gedeputeerde Pennarts geeft aan dat er misschien aanleiding is om buiten de vergadering hierover te spreken met de heer Ubaghs. De heer Ubaghs is deskundig op dit gebied. Maar uiteindelijk kiest men een indicator en die is gebaseerd op ervaringen en inschattingen van wat haalbaar is.
De VVD heeft gevraagd wanneer de uitvoering van de RUD op orde is. Dit is beslist aan de orde, maar GS hebben wel te maken met de RUD waar de provincie Utrecht in participeert, een betrekkelijk jonge organisatie vergeleken met de OdrU. Er is enige tijd nodig voordat op volle sterkte kan worden gedraaid. Hier is rekening mee gehouden bij de verwachtingen die GS hebben. Dit neemt niet weg dat de mate van betrokkenheid en de sturing vanuit de organisatie groot is.
Wat de handhaving van de energiebesparingsverplichting betreft, de SERmiddelen: er is een afspraak dat energiebesparingen die binnen vijf jaar kunnen worden terugverdiend ook daadwerkelijk moeten worden uitgevoerd door bedrijven. Beide uitvoeringsdiensten in de provincie hebben daarvoor een budget gekregen van rond de €100.000. Daarmee moet een plan worden gemaakt. Door de RUD Utrecht is een plan gemaakt en is bekeken op welke sectoren men zou moeten inzetten. Bij kantoren zijn proefprojecten gedraaid. De heer Van Essen zegt terecht dat hier sprake moet zijn van de ‘wortel en stok’ aanpak. Men kan uitstekend handhaven op energiebesparingsmaatregelen maar waar het vaak om gaat, is dat het niet zo is dat de ondernemers het niet willen doen, maar dat het bij hen geen prioriteit is, dat de kennis ontbreekt, dat het gesprek erover niet georganiseerd wordt. Dat is wat gemeenten er wel aanvullend op in moeten zetten. Er wordt dus gekeken naar op welke branches moet worden ingezet, hoe wordt dat gedaan, hoe de mensen worden getraind. Maar het moet wel in een wat bredere mix van duurzaamheidsmaatregelen en energiemaatregelen van gemeente en provincie.

De vraag is of de provincie dit niet op kan schalen. Dit kan heel goed zijn plek vinden in een Energieagenda van de provincie Utrecht. Dit gesprek wordt, ook inhoudelijk, gevoerd. Er hoeft niet te worden gewacht, men kan ermee aan de slag gaan. De gedeputeerde moet het antwoord schuldig blijven op de vraag hoeveel gemeenten een hoge prioriteit hebben en wat zij precies doen om dit te regelen. Dit is een min of meer technische vraag. Als de provincie voor ‘de stok’ zorgt, zullen gemeenten zelf bereid moeten zijn om de ‘wortel’ te organiseren, anders hebben de maatregelen weinig zin. Dat bewijst de aanpak van de ‘Utrechtse mix’.
In de bijdrage van de heer Meijer hoort de gedeputeerde een bijval van de SP om nog terug te komen op handhaving in relatie tot het energievraagstuk.

De heer Wagenmans kreeg de indruk dat de indicator op 80% was gesteld omdat men bij ontgrondingen te maken heeft met een type ondernemer dat misschien wat weerbarstiger is. Er is al toezicht geweest en er wordt een tweede keer gekeken wat het effect is van het eerste toezicht. Bij een lager streefpercentage vraagt spreker zich af of dat alleen de aard van de problematiek is of ook de weerbarstigheid van de ondernemer. Hij vraagt of men dan niet te lankmoedig is.

De heer Van Essen wijst erop dat gedeputeerde Pennarts advies en handhaving wat uit elkaar trekt. Het sterke van de Utrechtse aanpak is juist dat het gecombineerd wordt, het adviseren met ‘de stok’ in beeld. Spreker vraagt om een toezegging dat bij het project in de bijlage nadrukkelijk de link wordt gelegd met de ervaring in de gemeente Utrecht en dat wordt gekeken of die aanpak ook door RUD en OdrU kan worden toegepast. De gedeputeerde kan zeggen dat dit in de Energieagenda geregeld kan worden - spreker vraagt of dit meteen meegenomen kan worden omdat dit project al gaat lopen.

Gedeputeerde Pennarts laat weten dat de extra middelen ervoor zorgen dat er 200 controles uitgevoerd kunnen worden, er wordt handhavend bezocht om te kijken of de energiebesparing daadwerkelijk wordt uitgevoerd. Dit kan het beste gebeuren in de omgeving waar mensen geïnformeerd worden over de mogelijkheden. Dit hoeft niet samen te hangen met de Provinciale Energieagenda. Er is aan aantal gemeenten geïnteresseerd. De gedeputeerde zegt toe dat bij de eerstvolgende RUD-vergadering het gesprek hierover gevoerd wordt, ook zal zij ervoor zorg dragen dat de vraag wordt gesteld in het AB van de OdrU. Dat neemt niet weg dat, als het gaat om de provinciale mogelijkheden, het logisch lijkt dit te laten aansluiten op de zeer spoedig komende Energieagenda. Voor het provinciale deel zou de gedeputeerde toch willen verwijzen naar het Plan van Aanpak waarin al deze maatregelen bij elkaar moeten komen. Zij gaat ervan uit dat de fractie ook haar collega hierop aanspreekt.
Het is beslist niet zo dat met 80% genoegen wordt genomen bij de ontgrondingen. Dit is inherent aan indicatoren: als er één wordt gekozen, wordt er direct over gediscussieerd. Omdat het ingewikkelde ingrepen zijn, wordt op basis van realisme gezegd dat genoegen wordt genomen met 80% binnen de gestelde termijn. De ervaring keert dat de 90% niet wordt gehaald en een indicator moet haalbaar zijn. Bij de andere 20% wordt natuurlijk nogmaals een handhavingsactiviteit gepland.

4.2 **Statenbrief BRZO 2016**
Op verzoek van de PvdA wordt dit agendapunt besproken.

De heer Wagenmans laat weten dat zijn punt bij 4.1 zich niet alleen richtte op de klachtentelefoon. De bedrijven worden zelf geacht om te communiceren over hun

milieubeleid. Hij vraagt of de gedeputeerde niet van mening is dat de overheden een adequaat communicatie traject moeten hebben, een programma en een plan, dat breder is dan alleen de klachtentelefoon. Dit traject zou moeten zorgen voor een adequate communicatie in geval van incidenten en calamiteiten.

Gedeputeerde Pennarts is dit met de heer Wagenmans eens. Sinds 1 januari is de provincie bevoegd gezag voor meer Brzo-bedrijven, zestien. Bekeken moet worden hoe de informatievoorziening wordt opgepakt. De Staten willen geïnformeerd zijn, dat kan middels deze vergaderingen. Het is duidelijk dat de gedeputeerde de meldingsplicht serieus neemt want de afgelopen weken zijn de Staten over één van de bedrijven vrij intensief geïnformeerd. Bekeken moet worden hoe wordt gecommuniceerd met de gemeenteraden, want de bedrijven zijn niet verplaatst, maar voor een aantal ervan is het bevoegd gezag verschoven van de gemeente naar de provincie. De afspraak is dat, als zij de Staten informeert over een bedrijf, direct ook het college van de betreffende gemeente wordt geïnformeerd. De verantwoordelijkheid ligt dan bij het college voor het informeren van de raad.
Dus zodra een aanleiding is om de Statenleden te informeren, ontvangen de Staten gegevens van de gedeputeerde. Is er sprake van een vestigingsgemeente, dan wordt daarmee ook gecommuniceerd.

De heer Wagenmans mist de communicatie naar omwonenden in het plan van aanpak. Bij omwonenden leeft vaak een zorg en zij hebben een autoriteit nodig die hen adequaat informeert.

Gedeputeerde Pennarts wijst erop dat de bedrijven zelf ook een informatieplicht hebben. BASF heeft bijvoorbeeld een website waar voornamelijk de buren hun informatie vandaan kunnen halen. De provincie zal niet huis aan huis brieven verspreiden. Het gebeurt trapsgewijs: provincie naar gemeente, de gemeenten informeert de raad of daarbuiten en bedrijven hebben zelf ook een informatieplicht. Die wordt over het algemeen door betrokkenen ook het beste gevonden.

De heer Ubaghs laat de PvdA-fractie weten dat hij zich op dit punt aansluit zich bij gedeputeerde Pennarts. In de Brzo-wetgeving staat dat een bevoegd gezag alleen mededelingen mag doen naar het publiek bij calamiteiten. Verder is het aan de bedrijven zelf om de communicatie op gang te brengen.

De voorzitter sluit de bespreking over dit onderwerp af.

4.3 **Memo GS gedeputeerde Pennarts betreffende stillegging BASF**
Op verzoek van de PVV, PvdD en PvdA wordt dit agendapunt besproken.

De heer Ubaghs deelt mee dat er een toelichting is ontvangen op de belangrijkste vragen van zijn fractie. Hij brengt de volgende drie punten naar voren.
- Hij vraagt of er enige indicatie is wanneer het aantal incidenten zal stoppen.
- Hij informeert naar de aard van het strafrechtelijk onderzoek en naar de stand van zaken ten aanzien van het strafrechtelijk onderzoek.
- Bij de beantwoording van de vragen van de heer Hoefnagels wordt aangeboden dat de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied een soort presentatie en toelichting kan houden. Spreker zou graag zien dat dit gebeurt.

Mevrouw Arissen laat weten dat de Partij voor de Dieren al enige tijd zeer bezorgd is om de veiligheid van omwonenden en werknemers van BASF. De fractie blijft van mening dat BASF niet thuishoort in een dichtbevolkt gebied als De Meern. Nu BASF voorlopig niet zal verhuizen, wil haar fractie er samen met de Omgevingsdienst op toezien dat het aantal incidenten gereduceerd wordt tot nul. Zij vraagt om een proactieve houding, men moet niet achter incidenten aan gelopen.
De fractie heeft de volgende vragen:

- Het nieuws over het laatste incident en de stilleging van BASF was eerder bij de gemeenteraad bekend dan bij PS. Zij vraagt de gedeputeerde erop toe te zien dat PS in het vervolg de informatie zo snel mogelijk krijgen.
- De gedeputeerde geeft aan dat de situatie bij BASF sterk is verbeterd. Zij vraagt of de gedeputeerde kan aangeven of zij de verbeteringen die BASF de afgelopen tijd heeft doorgevoerd, zeker in het licht van het recente incident, afdoende acht of dat zij, net als de PvdD, nog ruimte ziet voor verbeteringen.
- Haar fractie heeft technische vragen gesteld over de totebin-opslag. De Omgevingsdienst constateerde vorig jaar dat nader onderzoek nodig was om te kijken of deze opslag wel geschikt was voor Brzo-stoffen. De PvdD is geschrokken van de foto’s van de oude situatie waarin de totebins werden gebruikt, die waren roestig, sommigen waren lek en de labeling ontbrak. Zij vraagt of de gedeputeerde de indruk heeft dat BASF hierna afdoende maatregelen heeft genomen, zeker nu er nog sprake lijkt te zijn van verschillende opzetstukken voor diverse totebins, waardoor het risico op fouten wordt vergroot. Dit blijkt uit door de PvdD opgevraagde stukken.
- BASF heeft op 11 februari aangekondigd dat er een verzoek ingediend wordt ten behoeve van een ruimere emissienorm voor nikkel. In de memo stelt de gedeputeerde dat het te vroeg is om hierover een standpunt in te nemen. De PvdD wil de gedeputeerde met klem vragen de extra uitstoot van BASF niet toe te staan, volgens haar fractie zijn er in het verleden al genoeg verkeerde beslissingen genomen.
- De PvdD zou graag zien dat BASF vaker onaangekondigd bezoek krijgt van de inspectiedienst en vraagt in hoeverre de gedeputeerde dit ook gewenst acht. Ook vraagt de fractie hoe het college aankijkt tegen de suggestie van haar fractie dat BASF harder aangepakt moet worden indien de incidenten aanhouden, bijvoorbeeld door middel van dwangsommen, verlengde stillegging van de fabriek of het inschakelen van een onafhankelijk externe specialist die BASF zal helpen om de veiligheid te verbeteren. Zij vraagt de gedeputeerde om een toezegging dat zij hierover in overleg treedt met de Omgevingsdienst.

De PvdD wil graag verder technisch worden geïnformeerd over de situatie bij BASF en de bevindingen van de Omgevingsdienst, zoals aan de Statenleden is aangeboden. Naar aanleiding van de opgevraagde rapporten heeft de fractie nog een aantal technische vragen.

De heer Wagenmans deelt mee dat zijn fractie bezorgd is over het feit dat er nieuwe incidenten hebben plaatsgevonden bij BASF, dit tegen de achtergrond van een groot aantal incidenten in het verleden en kritische rapportages van de Omgevingsdienst. Naar aanleiding hiervan vraagt hij:

- of de gedeputeerde kan toezeggen dat door BASF een sluitend plan wordt opgesteld met betrekking tot de veiligheid van BASF en het voorkomen van nieuwe incidenten,
- of het nieuwe plan van aanpak dat PS hebben ontvangen afdoende is. Het plan van aanpak uit 2015 is zeer kritisch bejegend door de Omgevingsdienst. Zijn fractie zou het verstandig vinden om een second opinion te laten

uitvoeren op het plan van aanpak, zodat PS en GS zicht krijgen op de kwaliteit ervan, of dit toereikend is als basis van het beleid van de komende tijd,
- of er voldoende capaciteit is om de controles uit te oefenen bij BASF en of er voldoende mogelijkheden zijn om hard in te grijpen wanneer BASF opnieuw vervalt in te hoge emissies en in nieuwe incidenten. In 2015 werd kritisch gerapporteerd over de cultuur van BASF door de Omgevingsdienst,
- hoe de veiligheid wordt verzekerd van dit soort bedrijven naar omwonenden, recreanten en sporters. BASF is omringd door bebouwing en er komen nieuwe woningen bij. Het is een milieucategorie die daar eigenlijk niet thuishoort.

De heer Kocken wijst erop dat de vragen van de fracties van PvdD en PvdA voor een groot deel technische vragen zijn en vraagt de fracties die tevoren zoveel mogelijk via de griffie te laten lopen. Dan kan men in de commissie tot een oordeelsdebat komen.
De heer Wagenmans laat weten dat hij dit niet als technische vragen beschouwd.

Gedeputeerde Pennarts is van mening dat dit zeer gedetailleerde vragen zijn, op een aantal ervan is middels memo’s gereageerd. Duidelijk is de zorg over wat er gaande is bij BASF.
Dat het nieuws eerder bij de gemeenteraad dan bij PS bekend zou zijn, verbaast de gedeputeerde. Het is niet mogelijk: wat naar PS wordt gestuurd, wordt naar het college van Utrecht gestuurd en dit gaat dan naar de gemeenteraad. Tenzij de informatie van andere bronnen komt, bijvoorbeeld de website van BASF, maar dan is dit buiten de controle van de gedeputeerde.
Op een aantal vragen kan de gedeputeerde niet direct een adequaat inhoudelijk antwoord geven.
Men heeft verzocht een presentatie te laten verzorgen door de Omgevingsdienst Noordzeegebied en de gedeputeerde vraagt de griffie snel tot een afspraak te komen. Een aantal vragen kan het meest geruststellend beantwoord worden door de experts van deze omgevingsdienst. Er zijn enkele diensten die geëquipeerd zijn om dit soort bedrijven te begeleiden.
Op de vraag wanneer er een einde komt aan de incidenten laat de gedeputeerde weten dat ook zij hoopt dat dit zo min mogelijk gebeurt. Bij dit soort bedrijven is het echter zo dat, zodra er iets gebeurt dat buiten de norm valt, er sprake is van een incident met topprioriteit en is er veel aandacht voor. Zij vreest dat dit nooit helemaal kan worden voorkomen. De vraag is wat ermee gebeurt en of de reactie erop adequaat is.
BASF is niet een bedrijf dat zich notoir onttrekt aan meldingsplichten of uit is op het ontduiken van regelgeving. BASF wordt door de Omgevingsdienst Noordzeegebied gezien als een bedrijf dat natuurlijk naar minder meldingen zou moeten, maar dat coöperatief is en meldt daar waar nodig.
De gestelde vragen zijn echt inhoudelijk en diepgaand. Een diepgaand antwoord kan de gedeputeerde op dit moment niet geven. Zij stelt voor om op korte termijn een afspraak te plannen met de Omgevingsdienst Noordzeegebied.

De heer Meijer doet de suggestie om een werkbezoek te organiseren aan BASF, ook omdat er de afgelopen jaren veel veranderingen zijn geweest.
Gedeputeerde Pennarts meent dat er breed belangstelling hiervoor is in de commissie. Zij vindt het een goede suggestie, het zal helpen om een beeld te krijgen bij de casus, en zegt toe ervoor zorg te dragen dat er een werkbezoek wordt gepland.

De voorzitter brengt naar voren dat niet zozeer wordt gesteld dat BASF een bedrijf is dat de meldingsplicht niet nakomt, maar dat er vooral bezorgdheid

spreekt uit de vragen van de commissieleden. Zij vraagt de gedeputeerde of zij iets van de bezorgdheid bij de Statenleden kan wegnemen.

Gedeputeerde Pennarts heeft niet de ambitie dat zij nu zou slagen in het wegnemen van de zorg
omdat zij niet helemaal in kan gaan op specifieke vragen als ‘acht de gedeputeerde de verbeteringen afdoende’, ‘zijn de maatregelen voldoende’ en ’kunnen er extra onaangekondigde inspecties gedaan worden’. PS kunnen er echt vanuit gaan dat de Omgevingsdienst Noorzeekanaal bij BASF een handhavingsregime voert dat aansluit op het bedrijf. Het bedrijf heeft een coöperatieve houding, wat niet wegneemt dat de gedeputeerde niets af wil doen aan de ernst van de situatie.
Zij is voorstander van het organiseren van een werkbezoek en het organiseren op korte termijn van een expertmeeting met de Omgevingsdienst Noorzeegebied. Als de fracties een sneller antwoord op de vragen willen ontvangen, dan kunnen zij de vragen schriftelijk insturen. Zij zal dan voor een snelle afhandeling zorgen.

De voorzitter memoreert dat de fracties schriftelijke vragen kunnen indienen bij de griffie, de gedeputeerde heeft toegezegd die zo snel mogelijk te beantwoorden. Daarnaast wordt er een werkbezoek georganiseerd en een meeting met de Omgevingsdienst Noordzeegebied.
De voorzitter vraagt of de fracties hiermee akkoord gaan.

De heer Wagenmans is teleurgesteld in de reactie van gedeputeerde Pennarts. Zij wekt de indruk dat er totaal geen problemen zijn bij BASF, in de historie van dit bedrijf en de ervaringen die ermee zijn. Ook in de gemeente Utrecht is de kwestie veelvuldig aan de orde geweest. Spreker vindt het vooral van belang, daarom is het een politieke en niet een technische vraag, dat het hier om een bedrijf op een bedrijventerrein gaat in een omgeving die totaal volgebouwd is met woningen. Een milieucategorie die eigenlijk niet op dit terrein thuishoort. Dat is een afweging en tegelijk ook de verantwoordelijkheid van het college. Die verantwoordelijkheid vindt spreker van belang en die zou hij graag terugzien met betrekking tot de wijze waarop de provincie met dit bedrijf om gaat.
Zijn fractie vraagt of de gedeputeerde het gevoel heeft dat er een sluitend plan kan komen met betrekking tot de veiligheid. Het gaat dan niet om de techniek, het gaat dan om de houding en de inzet die de gedeputeerde naar voren wil brengen met betrekking tot dit onderwerp. Natuurlijk wil BASF de Staten graag het bedrijf laten zien. Hij weet dat er ook contacten zijn met de gemeenteraad in Utrecht, die heeft weer uitnodigingen ontvangen in de veronderstelling dat de raad de politieke verantwoordelijkheid draagt. Spreker neemt aan dat de uitnodiging van BASF snel zal komen, maar het gaat hem erom hoe het college in dit traject van BASF staat. Hoe de provincie omgaat, met name naar omwonenden toe, met de setting waarin BASF daar opereert.
Dit is het belangrijke politieke signaal dat de heer Wagenmans graag zou horen van de gedeputeerde en niet alleen het afschuiven ‘we gaan technisch informeren’. Het gaat verder dan de techniek. Spreker wil het politieke gevoel hebben dat het bij de gedeputeerde in goede handen is.

De heer Buiting is van mening dat dit een heel tendentieuze manier van opereren is. Er worden heel veel technische dingen gevraagd, spreker zou er ook graag een oordeel over hebben maar ook hij kan dit nu niet overzien. De commissie heeft een uitgebreid antwoord gekregen over de zorgen die worden gedeeld, over dat de provincie eerst de technische zaken op een rij moeten worden omdat er anders geen oordeelsvorming kan zijn. Eerst moet het antwoord worden

afgewacht op de technische vragen die door leden zijn gesteld, dan kan de commissie een stuk oordeel vormen. En dan komt zeker het punt van de heer Wagenmans aan de orde.

De heer Wagenmans is het eens met de heer Buiting dat de fracties de informatie willen hebben. Maar hij had graag van de gedeputeerde gehoord dat het onderwerp op die manier weer terug komt en dat de commissie de zekerheid krijgt dat de provincie op een goede manier met BASF bezig is. Dat signaal zou spreker graag willen oppakken. Hij proeft dat bij de heer Buiting en hij zou dat ook graag willen meenemen.

Mevrouw Arissen moet helaas bekennen dat zij de grote teleurstelling van de heer Wagenmans deelt. De PvdD heeft een groot aantal stukken en rapporten opgevraagd en verspreid onder de leden van de commissie. Zij heeft expliciet geprobeerd haar vragen zo politiek mogelijk te houden, om de gedeputeerde echt te vragen om een politiek statement, om meningen. Mevrouw Arissen betreurt het dat de gedeputeerde niet op zijn minst kan toezeggen dat zij een proactieve houding heeft en dat er niet, zoals in het verleden het geval is geweest bij de gemeente, veel te veel achter de feiten en de talloze incidenten wordt aangelopen.
Spreker betreurt het dat zij geen steun krijgt van de andere leden van de commissie want dit zijn geen technische vragen. Als de commissieleden de veiligheid van omwonenden en de werknemers van BASF net als de PvdA serieuzer nemen, dan zouden de leden dit moeten ondersteunen.
De heer Kocken stelt dat het een gotspe is om te stellen dat de veiligheid niet de aandacht van de commissieleden zou hebben. Hij vindt het tendentieus om te veronderstellen dat, als hier een batterij vragen op een gedeputeerde wordt afgevuurd die zij niet kan beantwoorden, die zorg hier niet leeft. De gedeputeerde heeft aangegeven dat zij die zorgen wel degelijk deelt, dat zij er oog voor heeft en dat zij daar naar handelt. Dat was ook zijn oproep toen hij sprak over het technische karakter van de vragen: op het moment dat er vragen zijn die over techniek gaan, over hoe het systeem werkt en niet de politieke beoordeling daarvan, stel die dan tevoren want dan kan de gedeputeerde zich voorbereiden. Dan kunnen ook de commissieleden zich voorbereiden en kan de commissie tot een oordeelsdebat komen. Nu hoort hij een heleboel vragen langs komen waarvan hij zich heel goed kan voorstellen dat de gedeputeerde daar nu niet direct het antwoord op heeft.

De heer Van Essen is, als lid van de fractie van GroenLinks én als omwonende, blij dat het onderwerp nu wordt besproken. Het is belangrijk genoeg, het is goed dat de zorgen gedeeld worden. Aan de andere kant kan spreker aansluiten bij wat de heer Kocken heeft opgemerkt.
Het is belangrijk dat er van de Staten een duidelijk signaal komt dat de zorgen, zoals die bij omwonenden leven, serieus worden genomen. Hij heeft er alle begrip voor dat dit niet kan door het nu beantwoorden van deels nogal technische vragen. Het voorstel om hierop terug te komen, op wat voor manier ook, lijkt hem verstandig.

De heer Ubaghs geeft aan het niet eens te zijn met de PvdA en de PvdD. Hij houdt zich wekelijks met dit onderwerp bezig. Het is het meest moeilijke terrein op zijn vakgebied. Wat de gedeputeerde voorstelt, om door een ter zake deskundige informatie te laten geven, vindt hij een juiste weg.
Spreker probeert één zorg weg te nemen. In de Brzo zijn twee categorieën bedrijven, de PBZO- en de VR-bedrijven. BASF valt in de lichtste categorie. Dat

betekent dat rampen zoals bij Chemie-Pack bij BASF nagenoeg niet mogelijk zijn. Dit houdt dus niet in dat er geen incidenten zijn, ook daar maakt zijn fractie zich zorgen over. Maar het is niet zo dat de simpele aanwezigheid van BASF in een woonomgeving bedreigend is voor de inwoners. Want het feit dat ze PBZO-gekwalificeerd zijn, houdt in dat er gedegen veiligheidsrapportages zijn. Die zijn technisch van aard. Die waarborgen, er wordt ook getoetst, de veiligheid van de omwonenden. Dat is namelijk juist het doel van die wetgeving.

De heer Van Reenen meldt dat de heer Ubaghs hem hiermee een goede nachtrust heeft bezorgd.

De heer Hoefnagels sluit zich aan de heer Ubaghs.
Hij heeft de vragen beluisterd die mevrouw Arissen heeft benoemd. De vragen waren vrij lang en uitgebreid. De vragen gingen bijvoorbeeld over de totebins, waar zij informatie over heeft gekregen. Zij stelt vragen over de foto's die er op staan zoals het nu is en zij constateert niet dat in de rest van de rapportage die zij heeft gekregen een heel verbetervoorstel staat over hoe dit wordt opgepakt. De heer Hoefnagels is er voorstander van dat de commissie zich door een deskundige laat informeren. Dan kan worden bekeken of het beter kan en gaat. Er moet voor worden uitgekeken dat mensen wordt aangepraat dat het een heel gevaarlijke situatie is. Spreker stelt voor om te luisteren naar de heer Ubaghs, die hier van alle leden de meeste kennis van heeft.

In reactie op de opmerking van de heer Hoefnagels, laat mevrouw Arissen weten dat haar fractie geschrokken was van de foto's van de oude situatie. Haar vraag aan de gedeputeerde is of zij de maatregelen die in de stukken worden genoemd afdoende vindt om de veiligheid te garanderen.
Bij het hoofdstuk Overige aandachtspunten stond dat er een risico was met de afsluitdoppen. Volgens spreker is dat nog niet opgelost. Ook dat is haar vraag aan de gedeputeerde.

De heer Meijer vindt dat het feit dat er iemand is bij de PvdA-fractie die zijn taak als volksvertegenwoordiger uiterst serieus neemt iets dat men alleen maar kan toejuichen.
Tegelijkertijd constateert spreker dat hij aan de reactie van de gedeputeerde niet heeft kunnen afleiden dat de zorg en aandacht die gepast is bij een bedrijf dat een dergelijk risico vormt, afwezig zou zijn. Spreker hecht eraan om te benadrukken dat er de afgelopen drie jaar het nodige is gebeurd bij het bedrijf. Er zijn maatregelen genomen, juist vanwege de ernst van de situatie. Het is zeer essentieel dat de provincie de vinger aan de pols houdt. Hij is dan ook blij met ieders inbreng. De heer Meijer meent dat er, door zich zeer kritisch maar wel reëel te laten oriënteren, uiteindelijk een beeld kan ontstaan waar de gedeputeerde, de gemeente Utrecht, de uitvoeringdiensten mee verder kunnen en waarmee de belangen van de bewoners wellicht het beste worden gediend.

Mevrouw Pennarts benadrukt dat, mocht er de indruk zijn ontstaan dat de gedeputeerde denkt dat zij een keuze heeft tussen 100% betrokken zijn of minder betrokken zijn op dit onderwerp of de politieke verantwoordelijkheid daar niet voor te voelen, zij dit gevoel echt bij de commissieleden weg wil nemen. Zij voelt zich zeer betrokken en zij weet dat zij hier verantwoordelijk voor is. Daar zullen de commissieleden haar ook aan houden. Het gaat haar er meer om dat zij het antwoord niet kan geven op de vraag 'zijn de huidige maatregelen voldoende?' Zij weet wel dat zij niet zal ophouden tot het voldoende is. Zij wil graag benadrukken dat zij er echt zo in zit.

De vragen waren echt heel gedetailleerd, de heer Ubaghs gaf een antwoord dat zij niet had kunnen geven. Zij vermoedt ook dat de commissieleden het antwoord willen horen van iemand die écht verstand van zaken heeft. Misschien is er maandag al gelegenheid om dat gesprek te voeren.
Het gaat haar echt om de mate van gedetailleerdheid van de vragen en de zorgen die de leden hebben. Haar intentie is om op een dergelijk manier met PS te communiceren, zij hoopt dat zij dit de afgelopen weken heeft kunnen bewijzen, dat mevrouw Arissen niet meer de behoefte voelt om over de totebins hele rapporten uit te pluizen, maar dat zij kan vertrouwen dat, als zij een vraag stelt, zij daar de meest adequate reactie op krijgt. De gedeputeerde is ervan overtuigd dat dit haar niet gaat lukken vanavond bij de gestelde vragen, maar zij weet zeker dat het lukt in een expertbijenkomst.
Als het gaat om de mate van betrokkenheid van de gedeputeerde en het voelen van de verantwoordelijkheid, hecht zij eraan dat daarover geen twijfel is bij de commissieleden.

De heer Wagenmans is blij met de laatste opmerkingen. Als hij de indruk heeft gewekt dat de gedeputeerde zich daarvoor niet voldoende verantwoordelijk voelde, dan neemt hij dat terug. Zo kent hij gedeputeerde Pennarts ook niet. De sfeer en de toon bij de laatste opmerking had spreker graag wat eerder gezien. Hij heeft alle vertrouwen in haar verdere aanpak.

De voorzitter wijst erop dat de niet beantwoorde vragen nog schriftelijk kunnen worden ingediend.
Er wordt een werkbezoek naar BASF georganiseerd.
Onder voorbehoud: het is mogelijk dat de griffie een informatiebijeenkomst organiseert komende maandag om 12 uur. Mevrouw Engelsman zal de fracties hier zo spoedig mogelijk over mailen.

De voorzitter rondt de bespreking over dit onderwerp af

5. TER INFORMATIE
5.1 Statenbrief Managementplan Stelling van Amsterdam
5.2 Statenbrief Uitvoeringsprogramma IBT 2016-2019
5.3 Memo GS gedeputeerde Pennarts betreffende afsluiting dossier jeugdzorg
5.4 Statenbrief Werkplan Public affairs
5.5 Statenbrief Verbetering toezicht buitengebied
5.6 Memo GS gedeputeerde Pennarts betreffende informatie lekkage Waterliniemuseum
5.7 Memo GS gedeputeerde Pennarts Stand van zaken fa. Van de Groep en Zn. BV in Bunschoten

6. Sluiting
De voorzitter sluit de vergadering onder dankzegging voor ieders inbreng en aandacht.